

سەرھەڵدانی خەوارجەکان و کاریگەرییان لەسەر خەلافەتی عەلی کورێ ئەبوتالیب (٣٥-٤٠ ک)

أسو نریمان سبحان^١

^١ بەشی میژوو، کۆلیجی پەرورده، زانکۆی گەرمیان، شاری کەلار، هەریمی کوردستان، عێراق

Corresponding author's e-mail: aso.subhany@garmian.edu.krd

پوخته

یەکیک لە رووداوێ ترسناکەکانی نیو میژوو ئیسلام کوزرانی خەلیفە عوسمانی کورێ عەففانی خەلیفە سێیەمی موسلمانان بە دەستی خودی موسلمانان بوو، کە بەهۆی کوزرانییەوه جەنگی جەمەل و سەفەین روویانداوه. بەر ئەنجامی شەری سەفەینیش خەوارجەکان وەک گروپیکی سەریخۆ دەرکەوتوو و لە سوپای خەلیفە عەلی جیاپوونەتەوه. جیاپوونەوهی خەوارجەکان لە خەلیفە عەلی کاریگەرییەکی خراپی لەسەر خەلافەتەکەیی هەبوو، بە هۆی دەرکەوتنی ئەم گروپەوه خەلیفە عەلی بەشێک لە سوپاکەیی لە دەستداوه، خەوارجەکان هەمیشە لە پیلان گەراون بەرامبەر خەلیفە و لایەنگرانی، بۆیە بەردەوام خەلیفە پێوهیان سەرقاڵ بوو، سەریاری ئەمانە بەهۆی ئەوهی زۆریی کات خەلیفە عەلی بە ئاژاوهکانی خەوارجەکانەوه خەریک بوو موعاویەیی کورێ ئەبوسوفیان ئەم هەلەیی قۆستۆتەوه و هیترشی کردۆتە سەر ناوچەکانی ژێر دەسەلاتی خەلیفە عەلی و داگیری کردوو، وەک ئەوهی دەستی بە سەر میسردا گرتوو. کاتیکیش خەلیفە عەلی سوپایەکی ئامادە کردوو و ویستوویتی شەری موعاویەیی پێیکات، بەلام خەوارجەکان ئەو دەرڤەتەیان بە خەلیفە عەلی نەداوه و دەستیان بە کاری ئاژاوهگیری زیاتر کردوو، بۆیە ئەو سوپایەیی خەلیفە بۆ شەری موعاویە و شامیهکان ئامادەیی کردوو، بە ناچاری ئاراستەیی نەهرهوانی بۆ جەنگی خەوارجەکان کردوو. ئەگەرچی خەلیفە عەلی لەم جەنگەدا بەسەر خەوارجەکاندا سەرکەوتوو، بەلام زۆریک لەوانەیی بیروباویری خەوارجیان هەبوو یان لایەنگری خەوارجەکان بوون جارێکی تر خۆیان رێک خستۆتەوه و کەوتوونەتە دژایەتی کردنی خەلیفە عەلی، هەریۆیە هەندیک پێیان وایە خەوارج وەک ماریک و ابووه لە جەنگی نەهرهوان پیکرا، بەلام نەکوژرا. دواجاریش خەلیفە عەلی هەر بەدەستی خەوارجەکان کوژرا و خەلافەتەکەیی بە کۆتا گەیشتوو.

کلێله وشەکان: خەوارج، دادوهری، خەلافەت.

گۆفاری زانکۆی هەلەبجە: گۆفاریکی زانستی ئەکادیمیە زانکۆی هەلەبجە دەری دەکات	
DOI Link	http://doi.org/10.32410/huj-10469
رێکەوتنەکان	رێکەوتنی وهگرتن: ٢٠٢٢/١٠/٥ رێکەوتنی پەسەندکردن: ٢٠٢٢/١٢/٨ رێکەوتنی بلاوکردنەوه: ٢٠٢٣/٦/٣٠
ئیمەیلی توتیژەر	aso.subhany@garmian.edu.krd
مافی چاپ و بلاوکردنەوه	© ٢٠٢٣ م. ی. أسو نریمان سبحان، گەیشتن بەم توتیژنەوهیە کراوهیە لە ژێر رەزامەندی 4.0 CCBY-NC_ND

المخلص

من اخطر الأحداث في التاريخ الإسلامي هو اغتيال الخليفة الثالث للمسلمين عثمان بن عفان على يد المسلمين أنفسهم ، والذي ترتبت على اثرها معركتي الجمل وصفين . ومن نتائج معركة صفين ظهور الخوارج كمجموعة مستقلة انفصلوا عن جيش الخليفة علي . الذي أثر بشكل سلبي على خلافته ، وبسبب ظهور هذه المجموعة فقد الخليفة علي جزءاً من جيشه ، وهم كانوا يسعون دائماً للقيام بمؤامرات ضد الخليفة وأنصاره ، لذلك اشغلوا الخليفة علي بأثارتهم للشغب باستمرار مما جعل من معاوية بن ابي سفيان ان يستغل هذا الموقف ويهاجم المناطق الواقعة تحت حكم الخليفة علي ويسيطر عليها كما فعل في مصر .

عندما جهز الخليفة علي جيشاً لمحاربة معاوية ازدادت تحركات الخوارج ضد خلافته ، مما اضطر ان يغير وجهه الجيش من مقاتلة معاوية والشاميين الى التوجه بهم نحو نهروان لمحاربة الخوارج . ورغم انتصار الخليفة علي على الخوارج في هذه المعركة إلا أن العديد ممن آمنوا بالخوارج وساندوهم أعادوا تنظيم أنفسهم مرة اخرى ضد الخليفة علي ، لذلك يعتقد البعض أن الخوارج كانت مثل الأفعى التي تم أصابتها في النهروان ، لكنها لم تقتل . وفيما بعد تم قتل الخليفة علي على يد الخوارج وانتهت خلافته.

كلمات مفتاحية: الخوارج، التحكيم، الخلافة.

Abstract

The most dangerous event that occurred in the Islamic history had been the murder of Othman bn Affan, the third Caliph, by the Muslims themselves. Because of his murder, both Jamal and Saffin Battles happened. As a result of the battle of Saffin, Kharijites emerged as an independent group that separated from Caliph Ali's military forces. This separation had had negative impacts on Ali's Caliphate, who he had lost a part of his forces due to the emergence of this group, who they sought any plans against Ali and his followers. Therefore, Ali had always been busy with them. This had made Caliph Mu'awya bn Abu Sufyan take the opportunity to invade and occupy some territories (e.g. Egypt) ruled by Ali.

Whenever Ali had prepared and wanted to fight Mu'awya, Kharijites prevented Ali by starting chaos. Therefore, Ali had directed his forces, which were prepared against Mu'awya and the Levent people, toward Nehrawan fighting against Kharijites. Although Caliph Ali succeeded in overcoming Kharijites, some of those who had Kharijites believer or followers attempted to prepare and combat against Ali. Thus, some scholars believe that Kharijites were injured but not killed like a snake which can later survive. Ultimately, Caliph Ali was killed and his rule was terminated by Kharijites.

Keywords: Kharijites, Judgement, Caliphate.

به‌شی یه کهم: سه‌ره‌تای سه‌ره‌ه‌لدانی خه‌وارجه کان باسی یه کهم: ناساندنی خه‌وارجه کان و ئەو نازناوانه‌ی له میژوودا پێیان دراوه

خه‌وارجه کان پێش جیابوونه‌وه و په‌رته‌وازه‌بوونیان بۆ چه‌ند گروپ و ده‌سته‌یه‌ك، به‌چه‌ند نازناونیک ناسراون. له‌ خواره‌وه باسیان ده‌که‌ین:

۱_ خه‌وارجه کان کۆنترین ده‌سته و تاقم و گروپیکن له‌ میژووی ئیسلامدا سه‌ریان هه‌لداوه، میژووی ده‌رکه‌وتنیان به‌ شیوه‌یه‌کی دیار ده‌گه‌ریته‌وه بۆ ساڵی ۳۷ کۆچی (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۰۲). له‌ ئەنجامی ناکوکی نیوان خه‌لیفه‌ عه‌لی کوری ئەبو‌تالیب و موعاویه‌ی کوری ئەبوسوفیان والی شام له‌ کۆتایی شه‌ری سه‌فیه‌ین سه‌ریان هه‌لداوه (ابن کثیر، ۱۹۹۷، ج ۱۰، ص ۵۰۲) ئەم کێشه‌ و مملانییه‌ش له‌ دوا‌ی کۆژرانی خه‌لیفه‌ی سێیه‌م عوسمانی کوری عه‌فان له‌ ساڵی (۳۶ کۆچی) ده‌رکه‌وتوو، کاتیک موعاویه‌ی کوری ئەبوسوفیان نامۆزای خه‌لیفه‌ عوسمان داوای به‌ دوا‌دا‌چوونی بۆ کوشته‌که‌ی خه‌لیفه‌ کردوو (المقدسی، ب.س، ج ۵، ص ۲۱۷). له‌ ئەنجامی ئەم داواکارییه‌ که‌وتۆته‌ مملانیکردن له‌ گه‌ل خه‌لیفه‌ عه‌لی نامۆزای پێغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د (د.خ)، بۆیه‌ شه‌ر له‌ نیوانیاندا روویداوه (البلاذری، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۱۱۳-۱۱۴)، له‌ ئان و ساتی ئەو شه‌ره‌ به‌هۆی ناشتی خه‌لیفه‌ عه‌لی له‌ گه‌ل موعاویه‌ و راگرتنی شه‌ره‌که‌، کۆمه‌لێک له‌ سوپاکه‌ی خه‌لیفه‌ جیابوونه‌ته‌وه (المظفری، ۱۹۸۹، ص ۱۷۸-۱۷۹)، چونکه‌ ئەم گروپه‌ رازی نه‌بوون به‌ رێککه‌وتن و دادوه‌ری و ئاگره‌ستی نیوان خه‌لیفه‌ عه‌لی و موعاویه‌ (الشهرستانی، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۱۳۳-۱۳۴)، بۆیه‌ له‌ ریزی سوپای خه‌لیفه‌ عه‌لی چوونه‌ته‌ ده‌ره‌وه، له‌ کاتی رۆشته‌ ده‌ره‌وه‌که‌یان دروشمی "لا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ" یان به‌رزکردۆته‌وه، به‌مه‌ش که‌وتوو نه‌ته‌ درایه‌تیکردنی نیوان هه‌ردوو لایان (ابن مزاحم، ۱۹۹۰، ص ۵۱۳). ئین کثیر ناماژه‌ی به‌وه‌ کردوو دوا‌ی ئەوه‌ی خه‌لیفه‌ عه‌لی له‌ جه‌نگی سه‌فیه‌ین گه‌راوه‌ته‌وه، پێش گه‌یشتن به‌ کوفه‌ نزیکه‌ی دوا‌زه‌ هه‌زار له‌ لایه‌نگرانی لێی جیابوونه‌وه، ئەمانه‌ ناوهران به‌ خه‌وارج و رۆیشتوون بۆ ناوچه‌یه‌ك نزیک کوفه‌ به‌ ناوی حه‌روراء (ج ۱، ص ۵۶۰-۵۶۱).

وشه‌ی خه‌وارج له‌ وشه‌ی (خوارج)ی عه‌ره‌بیه‌وه هاتوو، بانه‌رتی وشه‌که‌ش له‌ وشه‌ی (خرج)ه‌وه هاتوو، که‌ کۆکراوه‌ی وشه‌ی (الخارجه‌) (الشهرستانی، ج ۱، ص ۱۳۱)، کۆی وشه‌که‌ش به‌ کوردی به‌ واتای ده‌رچوون دێت. خودی خه‌وارجه‌ کان ئەم ناوه‌یان له‌ ئایه‌تیکێ سوره‌تی نيساء (سورة النساء، الاية ۱۰۰)ه‌وه وه‌رگرتوو. که‌ ده‌فه‌رمویت (وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكُهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا) به‌ پێی ئەم ئایه‌ته‌ پێیان وابوو ئەوان له‌ پێناو خودا کۆچیان کردوو، به‌ تايه‌تی کاتیک ناماده‌نه‌بوون له‌ گه‌ل خه‌لیفه‌ عه‌لیدا بگه‌رینه‌وه بۆ کوفه‌ی ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی خه‌لافه‌ت و، ئاراسته‌ی رۆشته‌که‌یان به‌ ره‌و ناوچه‌ی حه‌روراء بووه، به‌لام موسلمانانی تر پێیان وایه‌ ئەوان دوورن له‌و ئایه‌ته‌وه، به‌لکو پێیان وایه‌ گروپ خه‌وارج زیاتر ئەم فه‌رموده‌یه‌ی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ) به‌ سه‌ریاندا ساغ ده‌بیته‌وه، کاتی فه‌رموویه‌تی: يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السُّهْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ (المقدسی، ب.س، ج ۵، ص ۱۳۵).

به‌ کورتی ده‌توانین بڵێین خه‌وارجه‌ کان ئەو کۆمه‌له‌یه‌بوون، که‌ دوا‌ی جه‌نگی سه‌فیه‌ین جیابوونه‌وه‌ی خۆیان له‌ ناو سوپای عه‌لی کوری ئەبو‌تالیب خه‌لیفه‌ی موسلمانان راگه‌یاندوه، ئەمه‌ش به‌ هۆی ئەو مملانی و ئازاوه‌یه‌ی له‌ نیوان موسلماناندا سه‌ری هه‌لداوه. ئەمانه‌ پێیان وابوو ده‌بوو خه‌لیفه‌ عه‌لی دژی موعاویه‌ی کوری ئەبوسوفیان والی شام بجه‌نگیت، که‌ نه‌یویستوو دان به‌ خه‌لافه‌ته‌که‌ی عه‌لی بنیت و بکه‌وتیه‌ ژێر ده‌سه‌لاتیه‌وه، به‌و بیانویه‌وه داوای خۆینی خه‌لیفه‌ی سێیه‌م عوسمانی کوری عه‌فانی کردوو، بۆیه‌ رازی نه‌بوون به‌ دادوه‌ریکردنی نیوانیان. دواتر ئەمانه‌بوون به‌ کۆمه‌لێکی توندپه‌ر دژی به‌ره‌ی خه‌لیفه‌ و موعاویه‌ش، تاوه‌کو ئیستاش له‌ لایه‌ن زۆربه‌ی زۆری موسلمانانه‌وه به‌ کافر و لادهر و ئەهلی دۆزه‌خ ناویان ده‌بن، موسلمانانی تر به‌ سه‌ری فیتنه‌ و ئازاوه‌گێریان ده‌زانن، پێیان وایه‌ هه‌ر ئەمانیش خه‌لیفه‌ عوسمانیان شه‌هیدکردوو، به‌لام به‌پێچه‌وانه‌وه هه‌روه‌ک ناماژه‌ی پیکراوه‌ خه‌وارجه‌ کان خۆیان به‌ راسته‌ر و موسلمانانی راسته‌قینه‌تر ده‌زانن، بۆ ئەمه‌ش ئەو ئایه‌ته‌ ده‌که‌نه‌ به‌لگه‌ که‌ پێشتر باسی لێوه‌ کراوه. ئەمه‌ له‌ کاتیکدا موسلمانان ئەو حه‌دیه‌ی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ) به‌ سه‌ریاندا داده‌بێن که‌ له‌سه‌ره‌وه باس کراوه.

۲. شرات: ئەم گروپە خۆيان ئەم ناوہیان لە خۆیان ناوہ، ئەمەش ھەر دواى جىابوونەوہیان لە خەلیفە عەلى، لەسەر ئەو باوہرەى كە ھەیان بوو، پێیان وابوو ئەوان بەم دنیایەى تیايدا دەژین ئەو دنیایان کپیووہ یاخود خۆیان لە رینگەى خودا دا فرۆشتووہ (جلالی، ۱۹۸۷، ل ۶۵). ئەمەش بەپشتبەستن بەم دوو ئایەتەى خواروہو کە دەفەر مۆیت (وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ زَعُوفٌ بِالْعِبَادِ) (سورە البقرە، الاية ۲۰۷). (إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ) (قورئان، توبە، ئایەتی ۱۱۱).

۳. المحکمة: ئەم نازناوہیان پەيوہستە بە دروشمە کەیانەوہ "لا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ" کاتیک لە جەنگی سەفەین بەرزیان کردۆتەوہ (ابن مزاحم، ۱۹۹۰، ص ۵۱۳)، پێیان وابوو دەبوو خەلیفە عەلى لە شەپکردن بەردەوام بێت تاوہ کو لایە ک بەسەر لایە کى تردا سەر دەکەوێت ئەمە حوکمیکی خودایە نایبیت مروف بریاری لەسەر بدات، کاتیک ئەم وتەیه گەیشتۆتە بەر گوئی خەلیفە عەلى ئاماژەى بەوہ کردووہ: كَلِمَةٌ حَقٌّ يُزَادُ بِهَا بَاطِلٌ (ابن الاثير، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۱۲) وانا وشە کە راستە، بەلام مەبەستە کەیان بەتال و نارەوايه، وە ک دەگێرئەوہ ئەم نازناوہى خەوارج لە ھەموو نازناوہ کانی تر کۆنترە، زۆر بەى بۆچوونە کانیش وای بۆ دەچن خەوارجە کان بەم نازناوہ خۆشحال بوون، چونکە لە سایەيدا کۆبوونەتەوہ و لەژێر ئالایدا جەنگیان کردووہ (محیدین، ۲۰۰۷، ص ۱۴۵).

۴. حروریە: ئەم نازناوہ دەگەرئەتەوہ بۆ جوگرافیای نیشتە جیبوونیان (ابن الخياط، ۱۹۹۵، ص ۱۱۵)، ھەر وە ک بولازەرى ئاماژەى بۆ کردووہ، دواى ئەوہى خەلیفە عەلى لە سەفەین دەگەرئەتەوہ بۆ کوفە، بەلام خەوارجە کان رۆشتوون بۆ ناوچە ک بە ناوی حەروراء ھەر لەبەر ئەمەش ناوئران حروریە (۱۹۹۶، ج ۳، ص ۱۱۴).

۵. وەھبىیە: ئەم ناوہ پەيوہندى بە ناوی عەبدو لای کورى وەھبى راسبىیەوہ ھەیه، چونکە ئەم کەسایەتییە وە ک یە کەمین سەر کردە و خەلیفەى خۆیان دواى جىابوونەوہیان لە سوپاکەى خەلیفە عەلى ھەئیان بژاردووہ، بۆیە ھەندیکجار بە وەھبىیە کان ناویان ھێناوہ (الدینورى، ب.س، ص ۲۰۲، الشہرستانی، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۳۶).

۶. مارقە: خەوارجە کان خۆیان زۆر رقیان لەم ناوہبووہ، زیاتر موسلمانە کانی تر جیاواز لە خەوارجە کان لێیان ناو، پێیان وابوو ئەم ناوہ باشترین ناوہ بۆ ناساندنیان (محیدین، ۱۹۸۸، ص ۱۴۷). ئەمەش پشت بەستن بەو فەرمودەى پێغەمبەرى ئیسلام (د.خ) کە پێشتر باسى لێوہ کرا.

باسى دووہم: میژوو ی سەرھەئدان و دروستبوونی خەوارج

سەبارەت بە میژوو ی سەرھەئدان و دروستبوونی خەوارج بیروبووچونی جیاواز ھەیه، ھەندیک لە میژوونووسان دروستبوونی خەوارج بۆ سەردەمی پێغەمبەرى ئیسلام موخەمەد (د.خ) دەگەرئەتەوہ. ھەندیکى تر دەگەرئەتەوہ بۆ سەردەمی خەلیفەى سینیەم عوسمانى کورى عەففان، پێیان وایە ھەر بە دەستی ئەمانیش خەلیفە عوسمان کوزراوہ. ھەندیکى تر پێیان وایە خەوارجە کان لە دواى جەنگی سەفەین دەرکەوتوون و بە شێوہى کى سەر بەخۆ چالاکییە کانیان دەستپیکردووہ. لە خواروہ ھەندى لە بیروبووچوونە کان سەبارەت بە میژوو ی سەرھەئدان و دروستبوونی خەوارج دەخەینەرۆو:

سەبارەت بەوہى کە دەئین: خەوارجە کان لە سەردەمی پێغەمبەر (د.خ) سەریان ھەئداوہ، ئەوہ دەکەنە بەلگە ھەر وە ک مەقدسى لە البدء و التاريخ گێراوہ تێوہ ئاماژەى بەوہ کردووہ (روى أبوسعید الخدرى ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يقسم قسماً، فجاء ذو الخوئصرة

حرقوص بن زهير التميمي فقال: ما عدلت، فقال عَمْرُ: يا رَسُولَ اللَّهِ، ائذَنْ لي فَأُضْرِبَ عُنُقَهُ فَقَالَ: دَعُهُ، يا عمر له أَصْحَابًا يَحْقِرُ أَحَدُكُمْ صَلَاتَهُ مع صَلَاتِهِمْ، وَصِيَامَهُ مع صِيَامِهِمْ يَفْرُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ تَرَاقِيهِمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ، يَوْمَهُمْ رَجُلٌ أَسْوَدُ له تُدِي كَثْدِي الْمَرْءَةَ، أُبِي سَعِيدٍ ان قَالَ أَشْهَدُ أَنِّي سَمِعْتُ هَذَا مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ عَلِيًّا حِينَ قَاتَلَهُمْ جِئَ الرَّجُلِ عَلَى نَعْتِ (ب.س، ج ٥، ص ١٣٥-١٣٦)، بؤيه ههنديك له ميژوونووسان سه ره تاي ده ركه وتني خه وارچ ده گه ريننه وه بؤ سه رده مي پيغه مبهه ر (د.خ) بييان وايه بيري دروستبووني خه وارچ ليره وه چه كه ره ي كردووه، هه ره كه (ئيبن جهوزي) ئامازه ي به وه كردووه، كه زولخويصره ي ته ميمي يه كه م خه وارچ بوو له ئيسلام ده رچوو، كاتيک به پيغه مبهه ري خوداي وت: عه داله تي به كاربه ينه. پيغه مبهه ريش وتوويه تي تيا بچيت نه گه ر من دادپه ره نه بيم كي دادپه ره ره ده بيت (ابن الجوزي، تلبيس ابليس، ٢٠٠٦، مج ٢، ص ٥٥٠).

سه باره ت به وه ي كه ده لين: خه وارچه كان له سه رده مي ده سه لاتي خه ليفه عوسماني كوري عه ففان ده ركه وتوون؛ (ئيبن كثير) ئامازه ي به وه كردووه نه وه كه سانه ي رۆشته سه ر خه ليفه عوسمان و شه هيديان كرد خه وارچه كان بوون (١٩٩٧. ج ١، ص ٤٣١). رهنگه نه م بؤچوونه ي ئيبن كثير بؤ نه وه بگه رپته وه وه ك له ميژوودا باسكراوه، زؤربه ي زؤري نه وانه ي رۆيشتوونه ته سه ر مه دينه و خه ليفه عوسمانيان كوشت دواتر بوون به خه وارچ، دياره هه ره له سه ر نه م به ميه (ئيبن كثير) يش نه وانه به خه وارچ داده نييت.

نه گه رچي له هه نديك سه رچاوه دا باسي خه وارچه كان ده كرپت له سه رده مي پيغه مبهه ري ئيسلام (د.خ)، به لام له راستيدا ناتوانين بلين خه وارچه كان هه ره له سه رده مي پيغه مبهه ر (د.خ) هه بوون، نه و رووداوه ش كه باسي ليه كراوه له سنوري تاكه كه سيدا بووه، واتا نه بوته شيوه ي گروپيک و دزايه تي پيغه مبهه ر بكه ن. خو نه گه ر رووداويكي له و جوهره ش روويدا بيت نه و پيغه مبهه ري ئيسلام (د.خ) به دانايي و ليه تاتووي خو ي چاره سه ري كردووه و نه يه يشتووه چوارچيه يه كي فراوان وه ربيگريت، نه وه يشي له سه رده مي خه ليفه عوسماندا روويداوه ناتوانين بلين خه وارچه كان بوون، چونكه خه وارچه كان له دواي جهنگي سه ففه ينه وه وه كو گروپيكي سه ربه خو ده ركه وتوون و كه وتوونه دزايه تيكردي خه لافه تي ئيسلام، بؤيه ده كرپت بلين زؤربه ي زؤري نه وانه ي ده ستيان له كوشتني خه ليفه عوسماندا هه بووه، وه ك فكر و بيروباوه ر پيشتر ده ركه وتوون، دواتر بوون به به شيكي سه ره كي له خه وارچه كان، نه ك خه وارچه كان وه ك گروپيكي له و سه رده مه هه بووين. به لام بؤچووني به هيژ نه وه يه، خه وارچه كان له دواي جهنگي سه ففه ين ده ركه وتوون كه به ريكه وتني دادوه ريه كه رازي نه بوون. دوايه دواي كوژراني خه ليفه ي سييه م عوسماني كوري عه ففان و هاتنه سه ر كاري عه لي كوري نه بوتاليب وه ك خه ليفه ي چواره مي راشيدين، (موعاويه ي كوري نه بوسوفيان) كه نه وكات والي شام بووه، هه لپه ي توله سه نده وه ي خويني عوسماني كردووه، چونكه خو ي به نزيك ترين خزي عوسمان زانيوه و توله سه نده وه ش وه ك نه ريتيكي كو ني عه ره ب ليخوشبووني نه بووه، بؤيه شه ر له پيناو ده سه لات به بيانووي توله سه نده وه ي خويني خه ليفه عوسمان له نيوان له شكري خه ليفه ي موسلمانان به سه ركرديه تي عه لي و له شكري والي موسلمانان له شام به رابه رايه تي موعاويه به رپابووه (كرمانج، ٢٠٠٥، ل ١٢٧.١٢٦). له سالي ٣٧ك له نيوان هه ردوولادا روويداوه، وه ك ده گپنه وه زؤر نزيك بووه شه ره كه به سه ركه وتني خه ليفه عه لي كو تاي بيت (ياسين، ١٩٩٩، ص ٩٧)، به لام موعاويه بؤ ررگاربوون په ناي بردوته به ر قورنان (ئه مين، ٢٠٠٢، ل ١٢)، سه ره تا خه ليفه عه ليش نه مه ي به فيلتيك زانيووه تا نه وه ي له لايه ن زؤريك له لايه نگرانييه وه ناچار كراوه ناشتي له نيوانياندا قبول بكات، له هه مانكاتدا كو مه لتيكي تر له ناو سوپا كه ي خه ليفه عه لي ده ركه وتوون دژي ناشتي و شه ر راگرتن بوون. دواي نه وه ي شه ره كه راگيراوه نه م گروپه ي دوايان ملكه چيان بؤ حه ليفه پيشان نه داوه دروشمي "حوكم ته نيا بؤ خودايه" يان به رزكردوته وه، له نه نجامي نه م شه ره و پاشان راگرتني، گروپي خه وارچه كان هاتوونه ته كايه وه (الشهرستاني، ١٩٩٣، ج ١، ص ١٣٣-١٣٤).

سه باره ت به ژماره ي جيا بوونه وه ي خه وارچه كان بيروبوچوني جياواز هه يه، هه نديك له سه رچاوه كان به (٤) چوار هه زار باسيان كردووه. بروانه (ابي فداء، ب.س، ص ١٧٨)، هه نديكي تر به (٨) هه شت هه زار باسيان كردووه. بروانه (المقدسي، ب.س، ج ٥، ص ١٣٦)، به لام زؤرينه يان باسيان له وه كردووه كه (١٢) دوازه هه زار بوون. بروانه (الشهرستاني، ١٩٩٣، ج ١، ص ١٣٤، ابن الجوزي، المنتظم، ١٩٩٢، ج ٥، ص ١٢٤، ابن الاثير، ١٩٨٧، ج ٣، ص ٢٠٢) كه له سوپاي خه ليفه عه لي جيا بوونه ته وه و رۆشتوون بؤ ناوچه يه ك به ناوي حه روراء

(ابن الخياط، ١٩٩٥، ص ١١٥). وهك ده گيرنه وه خه ليفه هه وئيداه وه كاره يان پاشگه زيان بكته وه، بويه داواي ليكر دوون بگه رينه وه بؤ نيوريزه كاني (المقدسي، ب.س، ج ٥، ص ١٣٦)، به لام ئه وان رازي نه بوون. بهم شيويه بزو تنه وه ي خه وارج سه ري هه ئدا و چالاكيه كانيان دزي خه لافه تي عه لي و پاشانيش خه لافه تي ئه مه وي ده ست پيكر دووه، ئه مه ش يه كه مين بزو تنه وه ي به ره له ستكار ي بووه له ناو خودي موسلماناندا سه ر هه ئدات و به دري زاي ده سه لاتي خه لافه تي ئيسلام كه وتوونه ته مملانيكر دن له گه ل برا موسلمانان هه كانيان.

باسي سنييه م: هوكاره كاني سه ره هه ئدان و دروستبووني خه وارج

بيگومان ده ركه وتني بزو تنه وه ي خه وارج وه كو بزو تنه وه يه كي ئايي و سياسي ته نها په يوه ست نيه به كيشه ي دادوه ري كردنه كه ي نيوان عه لي كوري ئه بوتاليب و موعاويه ي كوري ئه بسوفيانه وه، به لكو سه ره هه ئدان ئه م بزو تنه وه يه ده گه رينه وه بؤ كو مه ليك كيشه و مملاني كه پيشتر روويانداوه. هه ر كه سيكيش بابه تيبانه له رووداوه كاني ميژووي ئيسلام بكو ليته وه ده زاني جيا بوونه وه ي له شكركي دوازه هه زار كه سي له عه لي كوري ئه بوتاليب ده رنه نجامي كيشه يه كي كوتوپر و هه نوو كه ي نه بووه، به لكو ره گ و ريشه كه ي له وه قوتتر و كيشه دارتر بووه. له سه ره تادا به ده ربريني ناره زاي ده ست پيكر دووه، پاشان قولي بوونه وه ي كيشه ئابووري و سياسي هه كان ئاراسته ي ناره زاي به ره و ياخي بوون و هه لگه رانه وه بردووه. به جورنيكي تر بلين ئالوگوره كاني ناو هه ناوي كو مه لگه ي ئيسلام ئاستي ناره زاي روزه له داوي روزه به ره و هه لكشان بردووه، تا گه يشتوته راده ي ته قينه وه و پيكر ده لئبزان (مصري، ٢٠٠٥، ل ٢٧).

هه رچه نده هه ندي له ميژوونوسان سه ره تاي ئه م ره وته ده به نه وه بؤ سه رده مي پيغه مبه ري ئيسلام (د.خ) وهك پيشتر باسمان كردووه، به لام ئه وه ي زياتر هوكار بووه بؤ دروستبووني ئه م بزو تنه وه يه كو مه ليك هوكاري تر بوون، كه داوي وه فاتي پيغه مبه ر (د.خ) روويداوه. كه له خواره وه ئاماژه ي پي ده ده ين:

١. رووداوي سه قيفه: هه ر له گه ل وه فاتي پيغه مبه ري ئيسلام (د.خ) پشتيووانان له سه قيفه ي به ني ساعده كو بوونه ته وه تاوه كو به يعه ت به سه عدي كوري عوباده ي گه وره ي خيلي خه زره ج بدن و بيته جينشين (ابن قتيبة ١٩٩٠، ج ١، ص ٢١-٢٢، الشامي، ابونصر، ٢٠٠٧، ص ٥١)، عومه ري كوري خه تاب ئه بوبه كرى سديقي له م رووداوه ئاگادار كردوته وه (الطبري، ب.س، ج ٢، ص ٢٤٢، البجاوي، ابوفضل، ١٩٨٨، ص ١٣٦)، عومه ر تي ده گه يه نييت و به خي راي رويشتون به ره و شويني كو بوونه وه كه ي پشتيووانان، له ريگه ش چاويان به (ئه بو عوبه يده ي جه راج) هاوه ئي ديار ي پيغه مبه ر كه سه ر به پشتيووانان بوو ده كه وييت و له گه ل خويان ده يبه ن (كحيله، ب.س، ص ٩٠-٩١). له كاتي گه يشتيان به شويني كو بوونه وه كه ئه بوبه كر وتاريك ده دات، له وتاره كه يدا ئاماژه ي به خزه مه ته كاني پشتيووانان و كوچكه ران بؤ ئيسلام كردووه، دواتريش ئاماژه ي به وه كردووه، پيويسته جينشيني پيغه مبه ر له قوره يش بيت، به لام هه نديك له پشتيووانان دزي ئه م وته يه ئه بوبه كر وه ستاونه ته وه، بويه پيدا گر يان كردووه له سه ر ئه وه ي هيج نه بيت ئه ميرنيك له پشتيووانان و ئه ميرنيك له كوچكه ران هه بيت (ابن القتيبة، ١٩٩٠، ج ١، ص ٢٤-٢٥). له گه ل ئه وه شدا ئاراسته يه كه له نيو پشتيووانان به سه ر كر دايه تي به شيري كوري سه عد، كه يه كيك بووه له سه ر كر ده دياره كاني خه زره ج دروستبووه، كه وتوته پشتيوواني و پشتيگيري كوچكه ران، هه روهك سه رچاوه كان ده يگيرنه وه ئه وه ي واي له به شير كردووه پشتيگيري ئه وان بكات حه زي به به سه عدي كوري عوباده ي خزمي نزيكي خوي و سه ر كر ده ي هوزه كه يان نه بووه (ابن شاكركه تي، ١٩٨٠، سفر ١، ص ٤٧٨-٤٨٨، العشماوي، ١٩٩٢، ص ١٠٢).

دواجا ئه وسيه كانيش كه يه كيك بوون له دانيشتوانه ره سه نه كه ي شاري مه دينه برويان وابووه كوچكه ران ده سه لات بگر نه ده ست بؤ ئه وان له خه زره جيه كان باشتره، بويه برياريان داوه پشتيگيري له ئه بوبه كر و عومه ر و ئه بو عوبه يده بكه ن (الطبري، ب.س، ج ٢، ص ٢٤٣). بهم شيويه هه وه له كه ي خيلي خه زره ج بؤ داناني سه رو كه كه يان (سه عدي كوري عوباده) به جينشين سه ركه وتوو نه بووه، ئه مه ش بوته هوي توره بووني سه عدي كوري عوباده، هه روهك له سه رچاوه كاندا هاتوو له داوي ئه م رووداوه ئيدي سه عد به شداري نويزي

جەماعەتی نە کردوو، بە تەنیا حەجی کردوو، تا ئەوێ ئەبۆبە کریش مردوو بەیەتی پێنەداو (ابن القتیبة، ۱۹۹۰، ج ۱، ص ۲۷-۲۸)، زۆریە ئامادەبووان لە گەل ئەو بوون ئەبۆبە کر بێتە جێنشین پێغەمبەر (د.خ)، سەرئەنجامی ئەمە ئەبۆبە کر (۱۱_۱۳ك) بوو بە یە کەمین جێنشین پێغەمبەری خودا (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ج ۲، ص ۱۹۴).

کێشە جێنشین بەمە کۆتایی نەهاتوو، بە لکو کێشە یە کی تر دروست دەبێت ئەویش کێشە یە بەیەتدانە بە ئەبۆبە کر لەلایەن خودی بنەمەلە ی پێغەمبەرەو، کە عەلی کوری ئەبوتالیب سەرکردایەتیانی کردوو، ئەوان لەو کێشمە کێشە ی نێوان پشتیوانان لەلایەن ئەبۆبە کر، عومەر و ئەبوعوبەیدە لەلایەن دیکە بێناگابوون و سەرقالی شۆردنی تەرمی پێغەمبەریبوون، هەموو گیرەووەکان و سەرچاوەکان کۆکن لەسەر ئەوێ بنەمەلە ی پێغەمبەر بە هیچ شێوێک ئامادە ی سەقیفە ی بەنی ساعدە نەبوون و بێناگابوون لەو کۆبوونەووەیە، بە لکو سەرقالی شۆردن و ناشتی تەرمی پێغەمبەریبوون (سبحان، ۲۰۱۷، ل ۷۲-۷۳).

سەبارەت بە بەیەتدانی بنەمەلە ی پێغەمبەر بە ئەبۆبە کر بیروبووچوونی جیاواز هەیه، یە کێک لەو بووچوونانە ئامازەبەو دەکات لە سەرەتاو عەلی و بنەمەلە ی هاشم بەیەتیان بە ئەبۆبە کر نەداو، لەوکاتەدا زوییری کوری عەوامیش پشتگیری لە عەلی کردوو، ئامازە ی بەو کردوو تەنیا بە عەلی نەبێت بەیەت بە کەسی تر نەدەین، تا ئەوێ عومەر هاتوو ئەوانی ناچارکردوو بەیەت بدەن (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ج ۲، ص ۱۸۹). هەندیکێ تر ئامازەیان بەو کردوو عەلی و بنەمەلە ی هاشم و زوییری کوری عەوامیش گەرە هاوێ پێغەمبەر بو ماوێ شەش مانگ بەیەتیان بە ئەبۆبە کر نەداو تا ئەوکاتە ی فاتیمە ی کچی پێغەمبەر و خێزانی عەلی مردوو، ئەوکات بەیەتیانداو (ابی الفداء، ب.س، ج ۱، ص ۱۵۶). توێژەری هاوچەرخی (د.موحەمەد گەزەنی) باسی لەو کردوو هاشمیەکان هەموویان لە گەل زوییری کوری عەوام ئامادە ی بەیەتکردن نەبوون، چونکە هەموویان لە مائی حەزەرەتی فاتیمە لای ئیمامی عەلی کۆبوونەتەو، ئەبوسوفیان گەرە ی بنەمەلە ی ئومەوی هاتوو بۆلایان پێیانی وتوو، نابێت ئەبۆبە کر بێت بە خەلیفە، ئەو میرات و پاشماوێ پێغەمبەر، دەپ ئەم کارە بو نەوێ عەبدولمەناف بێت، ئەو ئاگرە دەپ بە خۆین بکوژیتهو، بە ئیمامی عەلی وتوو: باوکی حەسەن دەستت درژییکە با بەیەتت بو بکەم تۆ خەلیفە ی، بەلام ئیمامی عەلی رووی خۆی لی گرژکردوو و پێی وتوو: تۆ بو فیتنە دروستکردن وادە کەیت، تۆ بەحەییاتی خۆت هەر شەرت بو ئیسلام ویستوو و پێویستمان بەچاکە ی تۆنییە (۲۰۰۴، ل ۶۱.۶۰).

بەم شێوێ دەبینین مەملانییە کی سیاسی و دونیایی لە منداڵانی مێرووی ئیسلامدا سەری هەلداو، هەرچەندە لە کۆتایی ئەم مەملانییە ئەبۆبە کر بوو بە یە کەمین خەلیفە ی موسلمانان، لەلایەن زۆریە خەلیکی مەدینەو بەیەتی پێداو، بەلام لەوکاتەدا هەندیک لە کەسە دیارەکانی ئەو سەردەمە بەیەتیان پێنەداو، لەوانە عەلی کوری ئەبوتالیب، عەباسی کوری عەبدولموتەلیب، سەعدی کوری عوبادە، زوییری کوری عەوام، تەلحە ی کوری عەبدول. عەلی لە دوا ی مردنی فاتیمە بەیەتی پێداو. سەعد هەتا مردیش بەیەتی پێنەداو. بۆیە بەبروای ئیمە ئەمە یە کەمین تۆوی دووبەرە کی بوو کە لە نێوان موسلماناندا چە کەرە ی کردوو.

۲. کۆژرانی عوسمان خەلیفە ی سێیەمی موسلمانان: کۆژرانی خەلیفە ی سێیەمی عوسمانی کوری عەففان بە یە کێک لەو رووداو مەترسیدارانە دەژمێریت، کە جیهانی ئیسلامی پێدا تێپەر بوو، چونکە لە ئەنجامی کۆژرانی خەلیفەدا پشێوی و ئاژاوە لە نێو موسلمانان و بە تاییبەتی لە نێو هاوێلانی پێغەمبەری ئیسلامدا (د.خ) هاتۆتە کایەو، کە پەیوەست بوو بە کۆژرانی ئەووە (العمری، ۲۰۰۷، ص ۴۱۳).

سەرەتای کێشە و پشێویەکان لە سەردەمی خەلیفە عوسمانەو لە کوفە و میسەرەو سەریان هەلداو، دواتر شێوێکی فراوانی وەرگرتوو، سەرەتای کێشەکانیش لە کوفە بەم شێوێکی بوو، هەرە ک طەبەری ئامازە ی بو کردوو، سەعدی کوری عاس والی کوفە لە کۆرێکی گەرە پیاوانی کوفەدا وتووێتی ئەم سەوادە باخی قورەیشە، مالکی ئەشتەر کە یە کێک بوو لە گەرە پیاوانی کوفە وەلامی داو تەو بە بروای تۆ ئەم سەوادە کە خوداوند بەهۆی شمشێرەو کردووێتییە دەستکەوتی ئیمە، باخی تۆ و خەلکە کەتە؟ سوێند بەخوا هەرکەس لە ئیمە وەکو ئیو لە سەواد بەشی خۆی هەیه، ئەوانە ی لە کوفەییەکان لەوێ دانیشتبوون قسەکانی ئەویان دووبارە کردۆتەو. عەبدولرەحمانی ئەسەدی

سەرکردەى پاسەوانەکانى سەعید بەرپەرچى داوونەتەو، مالکى ئەشتەرىش فەرمانى کردوو لە عەبدولرەحمان بەدەن، تا ئەوێ بێهۆشیان خستوو، ئەمەش وای لە سەعیدی کورێ عاس کردوو سوێند بخوات کەس لەوان نابێت بێن بۆلای سەعد و لە پەنای دابنیشن، بۆیە ئەوانیش دواتر کەوتووونەتە دژایەتی وای و قسەى نەشیایان بە عوسمانى کورێ عەففان و سەعیدی کورێ عاس داو. خەلکیان لە دەوری خۆیان کۆکردۆتەو، تاوای لێهاتوو ژمارەیان زۆر بوو. ئەمەش وای لە سەعید کردوو نامە بۆ خەلیفە عوسمان دەربارەى ئەمانە بنیڕت، تا ئەوێ ماوێهە ک دووری خستووونەتەو بۆ ناوچەکانى شام (الطبری، ب.س، ج ۲، ص ۶۳۷).

(سیوط)یش نارەزاییەکانى لە میسر بەم جۆرە ئاماژەى پیکردوو خەلیفە عوسمان (عەبدولاکورێ سەعدى ئەبى سرح)ى کردوو بە وای میسر چەند سائیک لەوێ حوکمی کردوو، خەلکی میسر بە هۆى نارازیبوونیان لێ سکاڵای ئەوێیان کردوو ستمى لیکردوون، خەلیفە عوسمانیش نامەیه کى هەرپەشەى بۆ عەبدولاکورێ ناردوو، بەلام ئەو گوێ نەداو بەو هەرپەشە، تەنانەت هەندى لەوانەى رۆشتبوون بۆلای خەلیفە لێدابوون، ئەم هەلسوکەوتەى عەبدولاکورێ وایکردوو جارێکى تر نزیکەى حەوت سەد کەس رۆشتوون بۆ مەدینە و روویان لە مزگەوت کردوو، سکاڵایان بردۆتە لای هاوئەلانی پیغەمبەر (د.خ)، کە عەبدولاکورێ وای میسر چیلێکردون. ئەمە وای لە تەلحەى کورێ عوبەیدولاکورێ بە توندی قسە لە گەل خەلیفەدا بکات. لەم کێشەیه شەدا عایشەى خێزانى پیغەمبەر (د.خ) ئاگادارکراوەتەو، رۆشتوو بۆلای خەلیفە عوسمان ئەوێ پێراگەیان دوو پیاوانیک لە هاوئەلانی موحەمەد (د.خ) هاتوون بۆلات و داوای لابردنى عەبدولاکورێ لێدەکەن، کەچی تۆلای نابەیت، ئەوان کەسێکیان لێ کوزراو دەبێت بە وێژدان بیت بۆ کارگوزاران. عەلى کورێ ئەبوتالیبیش وەک هاوئەلێک چوو بۆلای و پێى وتوو: تەنها داوای ئەوێ کەم پیاوێک لە شوێنى پیاوێکى تر دابنێت، بۆ ئەمەش دادوهرى لە نێوان وای و خەلکە کەت بکە. ئەگەر حەق بەسەر والیه کەتدا سەرکەوت بۆیان وەرێگر، خەلیفە ئاماژەى بەو کردوو کەسێکى تر هەلەبۆتێم بۆ جێگاکەى، خەلکی ئاماژەیان بۆ موحەمەدى کورێ ئەبوبکرى سدیق کردوو، لەسەر داوای خەلکی خەلیفە عوسمان نامەیه کى نووسیوو تێیدا ئاماژەى بە وای بوونى موحەمەد لە میسر کردوو. بەمەش خەلکی میسر لای خەلیفە عوسمان رۆشتوون و روویان لە میسر کردۆتەو، رۆشتوون تا گەشتوونەتە جێگاکە بە سێ رۆژ رینگ لە مەدینەو دوور، لەم شوێنە سوارێک دەبینن زۆر بە خێرای دەروات (السیوطى، ۲۰۰۳، ص ۱۲۶-۱۲۷)، بۆیە ئەوانیش گرتوون، داوای لیکۆلێنەو دەرکەوتوو ئەم کەسە کۆیلەى خەلیفە عوسمان بوو، ئەو و شترەش پێوو لە و شترەکانى خەلیفە بوو، نامەیه کى مۆرکراوى بە مستیلە کەى خەلیفەش مۆرکراو. نامە کەیان کردۆتەو دەبینن فەرمانى کوشتنى چەند کەسێک و لێدانى چەند کەسێکى تری تێدا نووسراو، کاتیک خەلکی میسر ئەمەیان بینی گەراونەتەو بۆ مەدینە (المقدسى، ب.س، ج ۵، ص ۲۰۳-۲۰۴). خەلیفە عوسمان سوێندى بۆ خواردون ئەو نامەى وای نەنووسیوو، هیچ ئاگادارى نامەى وای نەبوو. میسرێهەکان ئاماژەیان بەو کردوو کەواتە کى ئەو نامەیهى نووسیوو؟ لە کاتیکدا کۆیلە و شتر و مۆرە کەش هێ تۆیه، بەمەش میسرێهەکان بە توندی لە گەل خەلیفە عوسمان قسەیان کردوو، هەتا داوای دەست لە کارکێشانەوێان لیکردوو، بە حوکمی ئەوێ خەلیفە بۆ ئاگایە لە ئیشوکارەکان (ابن القتیبة، ۱۹۹۰، ج ۱، ص ۵۵-۵۶)، بەلام خەلیفە عوسمان دەستەلگرتى لە خەلافەت رەتکردۆتەو ئاماژەى بە و تە بەناوبانگە کەى کردوو: ئەو کراسەى خودا لەبەرى کردووم دایناکەنم (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۶۰)، ئەمەش ئاماژە بوو بەو وەسپەتەى پیغەمبەرى ئیسلام (د.خ) بۆی کردوو. ئەم هەوالە بە کوفەى و بەسەرێهە کانیش گەشتوو، پیکەو رۆشتوونەتەو بۆ مەدینە، بۆیە خەلکی کوفە و بەسەر و میسر کە هاتبوون بۆ نارەزایی لە دەست والیهەکانى خەلیفە عوسمان بەردەوام بوون لە دژایەتیکردنى خەلیفە، بۆیە گەمارۆیان خستۆتە سەر مالى خەلیفە عوسمان، لەم کارەیان بەردەوامبوون تاو کە خەلیفەیان کوشتوو (الطبری، ب.س، ج ۲، ص ۶۸۹)، ئەمەش یە کەمێن خەلیفەى موسلمانان بوو، کە بە دەستى موسلمانان خۆیان بکوژریت.

۳. جەنگى جەمەل ۳۶ک: ئەگەر یە کەمێن چەخماخەى کێشەکان لە سەقیفەو دەستى پیکردبیت و یە کەمێن ئالوزى و خوێنپشتن لە کوزرانى خەلیفە عوسمانەو دەستى پیکردبیت، ئەوا ئەتوانین بڵین یە کەمێن جەنگى ناوخواى موسلمانان جەنگى جەمەل، کە لە سەردهى

خهلیفه ی چوارهم عهلی کوری ئەبوتائیبدا روویداوه. ئەم جەنگە لە نیوان خهلیفه عهلی کوری ئەبوتائیب و لایهنگرانی له لایهنگ و ته لحهی کوری عوبهیدولا و زویتری کوری عهوام له گهه عایشه ی دایکی موسلمانان له گهه ل لایهنگرانی له لایهنگی ترهوه بوون. توێهه ریکی هاوچه رخ ئەم جەنگە به کیشهیه کی سیاسی وه سف کردوو، پیتی وایه شهری دهسلات بووه له سهه کورسی جینشینایه تی (عمارة، ۲۰۰۴، ص ۶۲-۶۳). شههه کهش بهم شتیوازه دهستی پیکردوو ههه له سهه تاپی خهلافه تی عهلی ئەوانه ی رابه رایه تی به ره ی ده رچووانی خهلافه تی عهلی بوون سوپایه کی گه وره یان له مه که وه ریکخستوو، دوای گفتوگو ی نیوانیان سوپاکه یان به ئاراسته ی به سه ره به ریکردوو (ابن الطقطقا، ب.س، ص ۸۵-۸۶، المظفری، ۱۹۸۹، ص ۱۷۲-۱۷۳)، له کاتی گه یشتنیان به و شاره له ماوه یه کی که مدا لایهنگرانی خهلیفه عهلی له و شاره شکستیان خواردوو و شاره که یان له دهست ده ره یتره وه (المسعودی، ۱۹۸۸، ج ۲، ص ۲۱۳، ابی فداء: ب.س، ج ۱، ص ۱۷۳). ئەم هه وانه به خهلیفه دراوه، بۆیه به و سوپایه ی که بۆ هێرشکردنه سهه موعاویه له شام ئاماده ی کردوو، به هاوکاری خه لکی شاری مه دینه و کوفه به ره و به سه ره رۆشتوو (ابن الجوزی: المنتظم، ۱۹۹۲، ج ۵، ص ۸۰-۸۵)، هه رچه نده له سهه رتاوه خهلیفه عهلی هه وئیداوه ناشتیان له گهه ل بکات، به لام هه وئه که ی بپسوود بووه، بۆیه شهه ر له نیوانیاندا روویداوه (الطبری، ب.س، ج ۳، ص ۲۹-۳۱)، دوای جەنگی توند و خویناوی ته لحه ی کوری عوبهیدولا وه ک یه کتیک له سهه رکرده کانی به ره ی دژ به خهلیفه کوژراوه (البعقوبی، ۲۰۱۰، ج ۲، ص ۸۰-۸۱، الفلقشندی، ب.س، ج ۱، ص ۱۰۲)، زویتری کوری عهوامیش له ژیرکاریگه ری وته کانی خهلیفه عهلی جەنگه که ی به جیهیشتوو، دواتر له لایهنگ پیاوینکی ده شته کیه وه کوژراوه (ابن ابی الحدید، ۲۰۰۷، ج ۱، ص ۱۵۰، ابن طقطقا، ب.س، ص ۸۷)، عایشه ی کچی ئەبوبه کریش که له گۆره پانی جەنگه که دا به سواری وشتره که یه وه به ژداری جەنگه که ی کردوو، خۆی رادهستی سوپاکه ی خهلیفه عهلی کردوو (ابن کثیر، ۱۹۹۷، ج ۱، ص ۴۶۸).

سه به ره ت به کوژرانی سهه ربا زانی هه ردوولا چه ند بۆچوونیک جیاواز هه یه، زۆر تیک باسیان له ده هه زار کوژراو له هه ردوولا کردوو، پینج هه زار له سوپاکه ی خهلیفه عهلی و پینج هه زاریشیان له سوپاکه ی ته لحه و لایهنگرانی بووه، وتراویشه هه ژده هه زار له هه ردوولا کوژراوه، سیازده هه زار له سوپاکه ی ته لحه و لایهنگرانی، پینج هه زار له سوپاکه ی خهلیفه عهلی، باسیش له هه وت هه زار کوژراو له سوپاکه ی ته لحه و لایهنگرانی کراوه، وتراویشه هه ژده هه زار، هه روه ها نزیکه ی هه زار که سیش له سوپاکه ی خهلیفه عهلی کوژراوه، له بۆچوونیک تر دا باس له کوژرانی بیست هه زار که س له هه ردوولا کراوه، باسیش له کوژرانی هه ژده هه زار له سوپاکه ی ته لحه و لایهنگرانی و پینج هه زار له سوپاکه ی عهلی کراوه. له کۆی گه رانه وه کان ئەوه مان بۆ روونده بیته وه زۆرترین کوژراو له سوپاکه ی ته لحه و لایهنگرانی بووه، که مترین کوژراویش له هه ردوولا ده هه زار بووه. ئەمه له کاتیکدا بووه ژماره ی سهه رجه م جەنگاوه رانی هه ردوولا له شهه ر که دا په نجا هه زار بووه، بیست هه زاریان له سوپاکه ی خهلیفه عهلی و سی هه زاریان له سوپای به رامبه ر بووه (بۆ زانیاری زیاتر له سهه ژماره ی سهه ربازان و کوژراوانی هه ردوولا به روانه (کانبی، سبحان، ۲۰۱۹، ل ۶۶)

۴. جەنگی سهه فه ی ۳۷ ک : وه ک پینجتر باس مان لپوه کردوو ئەم جەنگه له نیوان خهلیفه ی چوارهمی راشدین عهلی کوری ئەبوتائیب و موعاویه ی کوری ئەبوسوفیان والی شام، له ناوچه ی سهه فه ی نزیک ئاوی رووباری فورات روویداوه (البلاذری، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۸۱-۸۲). نزیکه ی (۲۱۰۰۰) دووسه د و ده هه زار سهه ربا ز تپیدا به شداریان کردوو، به جۆر تیک ژماره ی سهه ربا زانی خهلیفه سهه دو بیست هه زار بووه و، ژماره ی سهه ربا زانی والی شامیش نه وه ده هه زار بووه (المقدسی، ب.س، ج ۵، ص ۲۱۷، ابن العدیم، ۱۹۹۶، ج ۱، ص ۵۴). پاش جەنگی خویناوی بۆ ماوه ی چه ند رۆژیک، نزیکه ی هه فته هه زار سهه ربا ز له هه ردوولا کوژراوان (المسعودی، ۱۹۸۸، ج ۲، ص ۲۰۶، ابن دحیه الکلبی، ۱۹۹۸، ص ۶۹). سهه رچاوه کان ئاماژه به سهه رکه وتی سوپای خهلیفه ده که ن، به لام پینج یه کلابوونه وه ی ته واوه تی جەنگه که له به ره ژه ونه ندی خهلیفه عهلی، موعاویه و لایهنگرانی بیروکه ی هه لکردنی قورئان بۆ وه ستانی شهه ر که یان به کاره یناوه، دوای ئەوه ی کردیانه ته نووکی رمه کانیان و به رزیان کردۆته وه (ابی الفداء، ب.س، ج ۱، ص ۱۷۶-۱۷۷). بۆ وه ستانی شهه ر که یان درێژه پیدانی لایهنگرانی خهلیفه دووبه ره کیان تیکه وتوووه، هه ندیک له گهه ل وه ستانی شهه ر بوون، هه ندیک تر دژی بوون، دوای گفتوگو ئەو رایه وه رگیراوه، که له گهه ل وه ستانی

شهر بووه (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۱۹۳-۱۹۴، ابن کثیر، ۱۹۹۷، ج ۱۰، ص ۵۴۴-۵۴۶)، بهمهش ئەوانه‌ی له گەل بەرده‌وامی شهر بوون ناره‌زاییان دەرپووه، بۆیه دروشمه به‌ناوبانگه‌که‌یان "هه‌لپووه حوكم ته‌نیا بۆ خودایه" (ابن الجوزي، المنتظم، ۱۹۹۲، ج ۵، ص ۱۲۴، المقدسي، ب.س، ج ۵، ص ۲۲۱-۲۲۲)، پێیان وابوو ده‌بیت شه‌ره‌که به‌رده‌وام بیت تاوه‌کو لایه‌ک به‌سه‌ر لاکه‌ی ترده‌سه‌رده‌که‌وت، به‌مه‌ش خودا خۆی بریاری خۆی ده‌دات نه‌ک مرۆفه‌کان، دوا‌جار ئەمانه بریاری جیابوونه‌ویان له سوپاکه‌ی خه‌لیفه‌داوه. دوا‌ی جیابوونه‌وه و رۆشتنیان بۆ ناوچه‌ی حه‌روره‌، ناوی خه‌وارج به‌سه‌ریاندا دا‌براو (الشهرستاني، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۱۳۳).

لێ‌روه به‌ومان دهرده‌که‌وت کیشه و مملانیکیانی نێو جیهانی ئیسلامی له پێشتردا هه‌لی بۆ ئەوه ره‌خساندوو و بارودۆخی بۆ ئەوه فه‌راهم کردوو، هه‌ر ده‌بیت گروپێکی له‌م شێوه‌یه‌ی خه‌وارج له هه‌ناوی ئەو کیشه‌نه‌ی رابردوووه بێته دهره‌وه. ئە‌گه‌ر جه‌نگی سه‌فه‌ین به‌هۆکاری راسته‌وخۆی دروستبوونی خه‌وارج بزانی، ئە‌وه بێ‌گومان چه‌ندین هۆکاری ناراسته‌وخۆ هه‌بووه و زمینه‌سازی کردوو بۆ دروستبوونی گروپێکی له‌م شێوه‌یه‌، تۆوی ئە‌م کیشه‌نه له سه‌قیفه‌ی به‌نی ساعیده‌وه چه‌تراوه، له‌سه‌رده‌می خه‌لیفه عوسمان ئە‌م تۆوه گه‌شه‌ی کردوو، به‌جۆرێک به‌کوژرانی خه‌لیفه ئیدی تۆوی دووبه‌ره‌کی به‌ری گرتوو، تا ئە‌وه‌ی له سه‌رده‌می خه‌لیفه عه‌لی کاتی چینی به‌ره‌که‌ی بووه، بۆیه به‌ دروستبوونی جه‌نگی جه‌مه‌ل و پاشان جه‌نگی سه‌فه‌ین به‌ری تۆوی کیشه‌کان خه‌وارجی لێ به‌ره‌م هاتوو.

باسی چواره‌م: گرنگترین گروپه سه‌ره‌کیه‌کانی خه‌وارج و هه‌ندیک له بیر و باوه‌ره‌کانی ئە‌و گروپانه

شتێکی سروشتیه‌ی خه‌وارجه‌کانیش وه‌ک هه‌ر گروپێکی تری ئاینی، دوا‌ی دروستبوونیان بیروبو‌جیوانی جیاوا‌ز له نێویاندا دروست بووه، به‌هۆی ئە‌و جیاوا‌زیه‌ش له بیروبو‌جیوانی ورده‌ ورده‌ رووبه‌رووی په‌رته‌وازی و دروستبوونی گروپ جیاوا‌زیوونه‌ته‌وه، هه‌ریه‌ک له‌و گروپانه‌ش به‌ ناو و سیفاتی جیاوا‌ز ناسرون، جا به‌ ناوی سه‌رکرده‌که‌یانه‌وه بووبیت یان به‌ناوی ئە‌و شوینه‌ی لێ ژیا بن و چالاکیان تیدا ئە‌نجام دا‌بیت. له‌ خواره‌ باس له‌ گرنگترین گروپه‌کان و هه‌ندیک له‌ بیروباوه‌ره‌کانیان ده‌که‌ین:

۱. حرورییه: وه‌ک له سه‌ره‌تاوه‌ ناماژه‌ی پیکراوه ئە‌وانه بوون که بۆ یه‌که‌مه‌جار له سوپاکه‌ی خه‌لیفه عه‌لی جیابوونه‌ته‌وه و رۆبیشتون بۆ ناوچه‌ی حرورییه‌ی نزیک شاری کوفه (النوبختی، ۱۹۹۲، ص ۱۹).

له بیروباوه‌ره‌کانیان: مه‌رج نییه‌ خه‌لافه‌ت ته‌نها له قوربه‌ش بێت، ده‌کرێ جگه له قوربه‌ش که‌سێکی تر بێت. وتوویانه ده‌کریت له دوونیدا خه‌لیفه هه‌ر نه‌بیت، ئە‌گه‌ر پێویستی کرد ده‌کریت به‌نده‌یه‌ کیش بکریت به‌ خه‌لیفه، ناماژه‌یان به‌وه‌ کردوو عه‌لی له‌ کاتی دادوهریه‌ که‌دا هه‌له‌ی کردوو، مرۆفی له‌ جیاتی خودا کردوو به‌ حاکم، ئە‌مه‌ش نابیت، چونکه ته‌نها خودا حاکمه (الشهرستاني، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۱۳۴).

۲. ئە‌زاریقه: ده‌گه‌رینه‌وه بۆ ناوی نافعی کوری ئە‌زه‌رق (المقدسی، ب.س، ج ۵، ص ۱۳۸) ئە‌م گروپه‌یان یه‌کیه‌که له توندپه‌رته‌ری گروپه‌کانی خه‌وارج، ته‌ کفیری خه‌لیفه عه‌لییان کردوو، به‌وه‌شه‌وه نه‌وه‌ستان به‌لکو ته‌ کفیری خه‌لیفه عوسمان و ته‌لحه و زوییر و عایشه و عه‌بدو‌لای کوری عه‌باس و ئە‌و موسلمانانه‌ی له‌گه‌لێاندا بوون کردوو، پێیان وابوو ئە‌ه‌لی جه‌ه‌نه‌من، ته‌ کفیری ئە‌و که‌سانه‌شیان کردوو که نه‌چوون بۆ شه‌ر دژی موسلمانان. هه‌ل‌ئ‌کرده‌ی کوشتی ژن و مندایی سه‌رپێچیکار. پێیان وابوو ئە‌و مندالانه‌ی باوکیان کافره له‌گه‌ل باوکیاندا ئە‌ه‌لی جه‌ه‌نه‌من، برۆیان به‌ ته‌قیه نه‌بووه به‌شتیکی ناجائیزیان داناوه (الشهرستاني، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۱۳۹-۱۴۰).

۳. نه‌جدیه: ئە‌مانه شوینکه‌وته‌ی پیاویکی خه‌وارج به‌ ناوی نه‌ج‌دی کوری عامر بوون (النوبختی، ۱۹۹۲، ص ۲۳)، شه‌هرستانی ناماژه‌ی به‌وه‌ کردوو ئە‌مانه پێیان وابوو ده‌بیت ته‌قیه له‌ وته و کرداردا هه‌بیت (۱۹۹۳، ج ۱، ص ۱۴۰). ئە‌مانه پێشتر شوینکه‌وته‌ی نافعی کوری ئە‌زه‌رق بوون دواتر لێ جیابوونه‌ته‌وه (المقدسی، ب.س، ص ۱۳۹)، به‌ هۆکاری ئە‌وه‌ی که‌ بۆیان روون بوویه‌وه نافع بریاری کوشتی ژن و

مندائە کانینی داو، ئیدی لە نیو خۆیاندانە جەدی کوری عامریان کردۆتە گەورەیی خۆیان و لە نافی کوری ئەزرق جیابوونەتەو (الشهرستانی، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۱۴۲-۱۴۱).

۴. سەفاریه: ئەم گروپەشیان بە ناوی سەرکردە کە یانەو ناونراو، کە ناوی زیادی کوری سەفار بوو، لە بیروباوەرە کانیان، ئەو کەسە ی گوناح دە کات کافره، کافریونی ئەو کەسەش لە سەر بیریاری ئیمامه (البغدادی، ۲۰۰۸، ص ۹۴).

۵. ئەبازیه: ئەمانە شوێنکەوتەیی عەبدوڵای کوری ئەباز بوون، هەر وە ک نەجدیەکان لە ئەزاریقەکان جیابوونەتەو، ئەم گروپە نوێیەیان پیکهتیناوه (حاجی، ۲۰۰۷، ل ۳۶)، لە دیارترین باوەرە کانیشیان، باوەریان وابوو لە رۆژی دوایدا خودا نابین، بەلام باوەریان بە لێرسینەو هی رۆژی دوا هەبوو، باوەریان بە کورتکردنەو و لە یە کدانی نوێژەکان بوو (ئەنوەر، ۲۰۰۹، ب ۱، ل ۱۶۶) هواسەرگی و میرانگریان لە گەل مۆسلمانانی تر بە رینگە پیدراو زانیوو، ناوچەکانی ژێر دەسەلاتی مۆسلمانانی جیاواز لە خۆیان بە مائی یە کتاپەرستی ناو بردوو، نەبە دارولکوفر یان دارولشەر ناو نە بردوو، ئەگەر شەریشیان لە گەل بکریت دەبیت بە ئاشکرا بێت، نە ک شاراوو بە دزییەو بێت (المودودی، ۱۹۷۸، ص ۱۴۴).

۶. عەجاردیە: ناو کە یان دە گەرتنەو بۆ ناوی عەبدوڵکەریمی کوری عەجارد، لە بیروباوەرە کانیان پێیان وابوو مندال هیچ شتیکی لە سەر نییە، تاو کە بانگ دە کریت بۆ ئیسلامەتی و بۆ تاوانە لە وە دەیکات، جیاوازی ئەو یان هەبوو لە گەل ئەزارقە کە ئەزاریقە مأل و سامانی دوژمنە کانیان حەلال کردوو، بەلام عەجاردە پێیان وابوو دەبیت خاوەنی ئەو مأل و مۆنکە بکۆریت، ئەوکات مألە کە ی حەلالە (البغدادی، ۲۰۰۸، ل ۹۶). پێیان وابوو کۆچکردن فەرز نییە، بەلکو سۆنەتە، هەرکەس گوناھە گەورەکان بکات کافره، سورەتی یوسف بە شیک نییە لە قورئان، چونکە رەوانییە لە دیندا باسی چیرۆکی خۆشەوێستی بکریت (الشهرستانی، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۱۴۸).

۷. حەمزیه: ئەمانە دە گەرتنەو بۆ حەمزی کوری ئە کرەك، لە بیروباوەرە کانیان ئەو کەسانەیان بە کافر داناو پێچەوانەیی بیروباوەری ئەوان بێت، پێیان وابوو مندالی بێباوەران لە ناو ئاگردان، هەر وە ها لە کاتی دەستگرتن بە سەر مأل و سامانی دوژمنە مألە کە یان سوتاندوو و دیلە کانیشیان کوشتوو (البغدادی، ۲۰۰۸، ص ۹۹).

۸. سەلتیه: ناوی ئەمانە دە گەرتنەو بۆ ناوی عوسمانی کوری سەلت، پێشتر بە شیک بوون لە عەجاردەکان، هەرکەس ئیسلام بووایە شەریان لە گەل نە کردوو، وازیان لە مندائە کانیان هێناو، تاو کە باغ دەبوون دواتر بانگیان کردون بۆ ئیسلام (الشهرستانی، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۱۲۹).

۹. مەیمونیه: ئەمانە دە گەرتنەو بۆ مەیمونی کوری خالد، پێشتر بە شیک بوون لە عەجاردەکان، بەلام هەندیک جیاوازیان لە بارەیی خێرو شەرەو هەبوو، بۆیە ئەمانە پێیان وابوو خودا بەس خێری دەوێت، ئەمر بە شەر ناکات، و اتا پێیان وابوو تەنھا کارە چاکەکان لە لایەن خواوەندەو دەیت (ن.م، ۱۹۹۳، ج ۱، ص ۱۴۹).

ئەمانە ی لە سەر وە باس کراو هەندیک لە و گروپ و تاقمانە ی خەوارج بوون، کە هەر لە دوا جیابوونەو یان لە خەلافەت جیاوازی لە ئیوانیاندا دروست بوو، هەر تاقمە و بوون بە خاوەنی بیروبووچوونی تاییبەت بە خۆیان، لە ئەنجامی ئەم جیاوازی بۆچوونەش، بەردەوام گروپ و دەستە و تاقمی تریان لێ دروست بوو، کاتی کە سایەتیەکیان بۆ چوونیک جیاوازی هەبووایە، هەوئیداو لایەنگیر بۆ خۆی

دروستبکات و جیابیتیهوه له گروهه که ی تر، هه ر بویه ش ناوی گروهه که ش به ندبووه به ناوی نهو که سایه تییهوه، که گروهه که ی دامه زاندهوه.

به شی دووه م: کاریگه ری سه ره ه لندان و دروستبوونی خه وارجه کان له سه ر خه لافه تی عه لی کوری نه بوتالیب
باسی یه که م: کاریگه ری سه ره ه لندان و دروستبوونی خه وارجه کان له سه ر سوپاکه ی خه لیفه عه لی کوری نه بوتالیب
 وه ک له سه ره تاوه باس مان کردووه، له ئان و ساتی شه ری سه ففه ی ن، خه وارجه کان له خه لیفه عه لی جیابوونه وه و رۆشتوون بۆ ناوچه ی
 حه روراء، له ویدا خۆیان ریکه ستووه، سه رکرده ی سه ربازی و پیش نوژیان بۆخۆیان داناوه (ابن الجوزی: المنتظم، ۱۹۹۲، ج ۵، ص ۱۲۳-
 ۱۲۴). یه کیک له و دروشمانه ی له ویدا بانگه شه یان بۆ کردووه نه مرکردن به چاکه و رینگرتن له خراپه بووه (الطبری، ب.س، ج ۳، ص ۱۱۵).
 خه لیفه عه لیش له دوا ی شه ره که له گه ل سوپاکه ی گه راوه ته وه ناو کوفه (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۱۹۷).

خه لیفه عه لی هه میشه له هه ولی نه وه دابووه، نه مانه ی تا دوینی دۆست و هاوه لی بوون و بۆی ده جه نگان بیان گپرتیه وه بۆ ناو ریزه کانی خۆی،
 تیان بگه یه نی ت نه وه ی نه و کردویه تی له پینا و موسلمانان بووه، نه ک له پینا و به رژه وه ندیه کی تایبه تی خۆی، نه وه ش نه وان گرتویه ته به ر
 کاریکی هه له یه. بۆ نه مه عه بدولای کوری عه باسی کوره مای ناردۆته لایان، تاوه کوقسه و گفوتوگۆیان له گه لدا بکات، عه بدولا چه ند رۆژیک
 له ناویاندا ماته وه و قسه ی بۆ کردون، ده وتريت تواني نزيکه ی (۴) چوار هه زاریان رازی بکات و بیانگپرتیه وه ناو ریزه کانی لایه نگرانی
 خه لیفه عه لی. بروانه (البلاذری، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۱۲۲، ابن کثیر، ۱۹۹۷، ج ۱۰، ص ۵۶۷)، به لام نه وانی تر ئاماده نه بوون بگه پینه وه له
 ناوچه ی حه روراء ماونه ته وه. خه لیفه بۆ هیوا بووه له گه رانه وه یان، بویه نه وه ی پیراگه یان دون، ئیمه ریگه ی مرگه وتان لینا گرین، ئازادن له
 هاتووچۆکردنی، له هه مان کاتدا نه و مافه به خۆمان ناده ی ن شه رتان له گه ل بکه ی ن، مه گه ر ئیوه شه ر دژی ئیمه ده ست پینکه ن (ابن کثیر،
 ۱۹۹۷، ج ۱۰، ص ۵۷۰).

له دوا ی نه و رووداوه وه خه لیفه عه لی هه وئیداوه له سه ر بنه مای ریککه وتنی له گه ل موعاویه ی کوری نه بوسوفیان، نووینه ری خۆی
 بنیريت بۆ کۆبوونه وه ی دوو دادوه ریه که، نه مه ش له مانگی ره مه زانی سالی ۳۷ ک بووه، هه روه ک له شه ری سه ففه ی ن له سه ری ریکه وتبوون،
 خه لیفه لای خۆیه وه کۆمه لیک پیاوی ناردووه، موعاویه ی کوری نه بوسوفیانیش له لایه ن خۆیه وه کۆمه لیک پیاوی خۆی ناردووه، بۆ
 نه وه ی ئاگاداری بارودۆخه که بن (الدینوری، ب.س، ص ۱۹۵-۱۹۶). خه لیفه عه لی لای خۆیه وه نه بوموسا ی نه شعهری وه ک ناویژیوان
 و موعاویه ش عه مروی کوری عاصی دیاری کردووه (ابن مزاحم، ۱۹۹۰، ص ۵۱۱)، شوینی دوو ناویژیوانه که ش ناوچه ی دومه ل جه نده ل
 بووه، که ده که ویتیه نیوان مه ککه و کوفه و شام (المقدسی، ب.س، ج ۵، ص ۲۲۷).

له کاتی به یه گه شتی هه ردوولا، راویژ له نیوانیان دروست بووه، پاش گفوتوگۆیه کی زۆر سه ر نه نجام هه ردوو دادوه که رازی بوون، که
 هه ریه که له عه لی و موعاویه له سه ر کار لایه ن، دواتر عه مرو به نه بوموسا ی وتوو: قسه ی خۆت بکه. هه ر چه نده عه بدولای کوری
 عه باس ئاگاداری کردۆته وه له وه ی که عه مرو که سیکی فیلبازه و فریوی ده دات، با نه و له پیشه وه قسه بکات، به لام له به رنه وه ی نه بوموسا
 که سیکی ساده بووه پی وتوو: ئیمه ریککه وتوین، فیلم له گه ل ناکات (ابن الطقطقا، ب.س، ص ۹۲-۹۳)، نه بوموسا که وتۆته قسه کردن
 و رایگه یانده وه: ئیمه ریکه وتین له سه ر لایه ن هه ریه که عه لی و موعاویه، نه و من عه لی و موعاویه م له سه رکار لایه ن. کاتیک نۆره ی عه مرو
 هاتوووه ئامازه ی به وه کردووه نه ی خه لکینه ئیوه گویتان له نه بوموسا بوو فه رمانه رواکه ی وانا خه لیفه عه لی له سه رکار لایه ن، نه و منیش
 فه رمانه روا و سه روه ری نه و له سه ر کار لایه ن و گه وره و سه روه ری خۆم موعاویه ده هیلمه وه، چونکه نه و شیاوتره و خاوه نی خۆینی خه لیفه
 عوسمانیشه، بویه لایه نگرانی خه لیفه که وتووته سه رزه نشترکردنی نه بوموسا، نه بوموسا ش به عه مروی وتوو: خوا به خته وه رت نه کات
 بۆ نه و کاره ی کردت، له م کاته دا نه بوموسا توره ده بیت، عه مرو به سه گ ده شو به ی نیت. عه مروش نه بوموسا به چوار پی ده شو به ی نیت
 (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۱۲).

سه ر نه نجام هه ردوولا ریکه که وتووون، کاتیک هه والی کۆبوونه وه که ی دوو دادوه ره که گه یشتۆته لای خه وارجه کان هه روه ک گپرداوه ته وه

زیاتر توند و تیتربوون دژی خهلیفه عهلی، بۆ ئەمه دوو کهسیان به ناوه کانی زرعهی کوری بروج و حهرقوصی کوری زوهیری سعیدیان ناردوووه بۆلای خهلیفه عهلی، به خهلیفهیان راگه یاندوووه حوکم تهنها بۆ خودایه و تو مروقت کردۆته دادوه، خهلیفه عهلیش وتویهتی به ئی حوکم تهنها بۆ خودایه، حهرقوص وتویهتی: ده بیتی تۆبه بکهیت له وهی ئەنجامت داوه، بریاری شهڕ بهین له گهڵ دوژمن، تاوه کو خودا به کیکمان سهر دهخات به سهر ئهوی تردها، به لام خهلیفه عهلی وتویهتی نیوانی ئیمه و ئەوان قورنانه. دواي ئەو وتووێژانه نه عهلی توانیوهتی ئەوان رازی بکات، نه ئەوانیش توانیوهتی کارێک بکهن خهلیفه بروا به قسه کانیان بهینیت (الطبری، ب.س، ج ۳، ص ۱۱۳-۱۱۴). ئەم ریکنه کهوتنه ی نیوان خهلیفه و خهوارجه کان کاریگهری خراپی هه بووه له سهر په یوه ندییه کانی ههردووولا، چونکه رۆژ له دواي رۆژ په یوه ندییه کانیان ئالۆزتر بووه، وهک سه رچاوه کان بۆیان باسکردووین کاتیک خهلیفه عهلی له رۆژی ههینی دا وتاری داوه خهوارجه کان رۆیشتووونه ته نیو مرگهوت و قسه یان پێ بریوووه و دروشمی حوکم ته نیا بۆ خودایان بهرزکردۆته وه (ابن الجوزي، المنتظم، ۱۹۹۲، ج ۵، ص ۱۳۰).

دهبینین خهلیفه عهلی زۆر به سه بر و ئارام بووه به رامبه ر خهروایجه کان، به جوړیک چاوپۆشی له هه موو ئەو سوکایه تییه کردوووه به رامبه ری کراوه و پشتگۆپی خستوووه، ههروهک گهوره کۆمه ئناسی عیراق عهلی وهردی ئاماژه ی به وه کردوووه، ئەگه ر سه یری هه ئسوکه وت و په وشتی خهلیفه عهلی به رامبه ر خهوارجه کان بکهین و بکو ئینه وه، بپاوه ریان ده کرد و له به رامبه ر خۆیدا قسه یان پیتوووه، پیلانیان دانه نا له ناوی به رن، که چی عهلی چاوپۆشی ده کرد له هه موو ئەو کارانه، بۆ ئەوه ی به ئکو به خۆیاندا بچنه وه و بگه رینه وه سه ر ریکه ی راست و به ئاگابینه وه (الوردی، ۱۹۹۴، ص ۱۸۰). هه ره ئه مه ش وایلی کردوووه وازیان لێ بهینیت و گو ی به هه ئسوکه وته کانیان نه دات و خۆی ئاماده بکات بۆ دزایه تیکردنی موعاویه ی کوری ئەبوسوفیان له شام و که وتۆته هه وڵدان بۆ ئەوه ی جارێکی تر هیرش بکاته سه ر شام، به ئامانجی ملکه چکردنی موعاویه و لایه نگرانی، بۆ ئەمه به سوپایه که وه به ره و شام بروات، به ئومیدی سه رکه وتن به سه ر موعاویه و شامیه کان (ابن قتیبه، ۱۹۹۰، ج ۱، ص ۱۶۷).

له م ئان و ساته و هه وڵدان بۆ کو کردنه وه ی سوپا و رۆشتن بۆ شام، هه وال گه یشتۆته خهلیفه عهلی خه لکی پێشنیاری ئەوه ده که ن برۆنه شه ری خهوارجه کان، دواي سه رکه وتن به سه ر ئەواندا برۆنه شه ری شامیه کان، بۆیه خهلیفه عهلی لایه نگرانی کو کردۆته وه و ئاماژه ی به وه کردوووه بیستومه ئەم قسانه تان کردوووه، که شه ر له گه ل خهوارجه کان بۆ ئیمه به چاکتر و گرنگ تره، واز له وان بهین، برۆنه شه ری ئەو که سانه ی ده یانه ویت خه لک بکه نه کو یله ی خۆیان و خۆیان بکه نه پادشا. ئەم وتانه ی خهلیفه وای کردوووه لایه نگرانی گو تریایه لی خهلیفه بن و خۆیان بۆ شه ری موعاویه ئاماده بکه ن (الطبری، ب.س، ج ۳، ص ۱۱۷-۱۱۸).

له کاتی خۆ ئاماده کردن بۆ شه ری شام، خهوارجه کان له ناوچه ی نه هره وان تا وانیکیان ئەنجامداوه ئه ویش کوشتنی یه کیک له هاوه لانی پیغه مبه ر (د.خ) بووه، که ناوی عه بدو لای کوری خه باب، له گه ل خیزانه که ی بووه، وه ک ده گیزنه وه خیزانه که ی سکیشی هه بووه (المسعودی، ۱۹۸۸، ج ۲، ص ۲۶۱-۲۶۲)، جگه له وهش چه ند که سیکی تریان له هه مان کاتدا کوشتوووه، له وکاته دا عه لی کوری ئەبو تالیب له ئەنبار سه ربازخانه یه کی دروست کردوووه، خه ریکی خۆ ئاماده کردن بووه بۆ شه رکردن له گه ل خه لکی شام، بۆ ئەوه ی به رنامه ی کاره که ی ئەنجام بدات، هه وڵیداوه چاره سه رکردنی کیشه ی خهوارجه کان بخاته دواي هیرش بۆ سه ر شام (ابن کثیر، ۱۹۹۷، ج ۱۰، ص ۵۸۴)، بۆیه حارسی کوری موریه وه ک نوینه ر ناردوووه بۆلای خهوارجه کان، بزانی ت هۆکاری ئەو کاره یان چییه و راستی رووداوه کانی بۆ بهینیته وه، به لام هه ر به گه یشتنی به ناو خهوارجه کان و پرسیا رکردنی له رووداوه کان ئەویشیان کوشتوووه (البلاذری، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۱۴۲-۱۴۳).

ئهم هه واله به خهلیفه و ئەو سه ربازانه ی له گه لی بوون گه یشتوووه، بۆیه هاوه لانی خهلیفه عهلی ئاماژه یان به وه کردوووه، ئە ی خهلیفه ی موسلمانان چۆن واز له وان بهین و برۆینه شه ری شامیه کان؟ له کاتیکدا مه ترسی ئەمانه له سه ر ما ل و منداله کانمانه؟ بۆیه ئیمه بۆ شه ری ئەوان ببه، کاتیک له وان پرگاری بووین بۆ شه ری شامیه کان ده رۆین (ابن الطقطقا، ب.س، ص ۹۴)، لایه نگرانی خهلیفه عهلی له گه ل ئەوه دا نه بوون برۆن بۆ شام و خهوارجه کان له ویدا هه بن، ترسیان له وه بووه له گه ل رۆشتنیان خهوارجه کان خوینی ما ل و مندالیان هه لال بکه ن

و بیان کوژن، بۆیه داویان له خهلیفه عهلی کردوو سه رهتا شهری ئهوان بکهن (الطبری ب.س، ج ۳، ص ۱۱۹)، بۆیه خهلیفه به خۆی و ئه سوپایه ی بۆ شهری شام ئاماده ی کرد بوو به ره و ناوچه ی نه هره وان رۆشتوو، که شوینی سه ره کی خه وارجه کان بووه (ابن کثیر: م.س، ج ۱۰، ص ۵۸۷).

ئهمه ش کاریگه ریه کی خراپی هه بووه له سه ر سوپا و لایه نگرانی خه لیه عه لی، چونکه نه یان توائیوو هه لمانجه گه وره که ی خۆیان بپینکن له سه رکه وتن به سه ر موعاویه و لایه نگرانی، نه ک هه ر ئه مه، به لکو ریگه یان بۆ موعاویه خۆشکردوو هه له بقوازیته وه، کاتیک خه لیه عه لی به شه ری خه وارجه کانه وه سه رقال بووه، موعاویه له چه ند کاتیکی جیاوازا ده ستی به هێرش بۆ سه ر ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی خه لیه کردوو، وه ک هێرش بۆ سه ر ناوچه ی هیت و نه نار (ابی الفداء، ب.س، مج ۱، ص ۱۷۹)، هه روه ها هێرشکردن بۆ ناوچه ی عینولته مر (ابن الجوزی، المنتظم، ۱۹۹۲، ج ۵، ص ۱۵۷)، هێرشکردن بۆ ناوچه ی حیجاز (المقدسی، ب.س، ج ۵، ص ۲۲۹-۲۳۰)، یه کیک له و هێرشانه ی موعاویه تیدا سه رکه وتوو بووه هێرشکردن بووه بۆ ناوچه کانی میسر به سه رکرده یه تی عه مرو کوری عاص، ئه وکات والی خه لیه عه لی موحه مه دی کوری ئه بوبکر صدیق بووه ئه گه رچی رووبه رووی بۆته وه، به لام موحه مه د پاش به رگریه کی زۆر تیکشکاو و کوژراوه. به م شیوه یه موعاویه توانی ده ستبه سه ر میسردا بگریت و له ژیر ده سه لاتی خه لیه عه لی ده ری به ینیت و بیخاته ژیر ده سه لاتی خۆیه وه (ابن خیاط، ۱۹۹۵، ص ۱۱۶، المظفری، ۱۹۸۹، ص ۱۷۶-۱۷۷).

به کورتی ده توانین بڵین خه وارجه کان کاریگه ریه کی خراپیان هه بووه له سه ر سوپای خه لیه عه لی و ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی، چونکه له لایه ک به هۆی دروستبوونی خه وارجه کانه وه به شیکی زۆری له سوپاکه ی له ده ستداوه، دواتر ئه مانه توندوتیژیان دژی لایه نگرانی خه لیه ئه نجام داوه، له لایه کی تره وه به هۆی سه رقالبوونی خه لیه عه لی به وانه وه، موعاویه ئه وه له ی قۆستۆته وه و ده ستی کردوو به هێرشکردنه سه ر ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی خه لیه عه لی، تا دواجا هه ندیک له ناوچه کانی ژیر ده سه لاتی خه لیه عه لی بکینیت به شامه وه، له وانه ناوچه یه کی گرنگی وه ک میسری له ژیر ده سه لاتی ده ره یناوه و کردویه ته به شیکی له ده سه لاته که ی خۆی.

باسی دووه م: جهنگی نه هره وان و هه وه له کانی خه وارجه بۆ دژایه تی خه لیه عه لی کوری ئه بوتالیب

هه ره وک پشتریش ئامازه ی پیکراوه خه لیه عه لی کوری ئه بوتالیب سوپایه کی ئاماده کردوو بۆ ئه وه ی شه ری موعاویه و خه لکی شامی پینکات، چونکه دوو دادوه ره که نه گه یشتبوو نه هیه چ ئه نجامیک، به لام له م کاته دا خه وارجه کان له ناوچه ی نه هره وان ده ستیان کردوو به جموۆله کانیان دژی خه لیه و لایه نگرانی، یه کیک له و کارانه کوشتی عه بدولای کوری خه باب و خیزانه که ی بووه (ابن طقطقا، ب.س، ص ۹۳-۹۴)، سه ره رای ئه مه هه ره وک ته به ری گیراویه ته وه سی ژنیان له خه لکی (ته ی) یان کوشتوو، ئه مه جگه له کوشتی ژنیکی تر به ناوی دایکی سینانی سه یدایه (تاریخ الطبری، ب.س، ج ۳، ص ۱۱۹)، هه ره وه ها کوشتی نوینه ره که ی خه لیه عه لی که نارده بووی بۆ لیکۆلینه وه له وکارانه ی خه وارجه کردبوویان، بۆیه ئه م رووداوانه خه لیه عه لی ناچار کردوو ئه و سوپایه ی ئاراسته ی شامی کردوو ئاراسته ی نه هره وان بکات (الکامل، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۱۹)، به گه یشتی خه لیه عه لی به ناوچه ی نه هره وان، هه مو وه ولکی خه لیه عه لی ئه وه بووه شه ریان له گه ل نه کات، بریایان پینیت واز له م کاره یان به ینن و بکوژانیان راده ست بکه ن، ئه و نایه ویت شه ریان له گه ل بکات، به لکو ئامانجی سه ره کی شه رکردنیه تی له گه ل موعاویه و لایه نگرانی، بۆیه ئامازه ی به وه کردوو ئه گه ر بکوژانمان ته سلیم بکه ن وازتان لیده هینن و به جیتان ده هیلین، بۆته وه ی برۆین بۆ رووبه رووی خه لکی شام، به لام خه وارجه کان ئامازه یان به وه کردوو ئه وانیه ی کوژراون به هه مومان ئه وانمان کوشتوو (الطبری، ب.س، ج ۳، ص ۱۲۰).

دوای ئه وه وه وه یه ک له دوایه کانه ی خه لیه عه لی و گوێ نه دانی خه وارجه کان به هه وه له کان و بۆ هیوابوونی خه لیه عه لی له هه موو کاریکی ئاشتیخوازان و نه مانی هیه چ ریگه چاره یه ک جگه له ریگای شه ر نه بیت (العمری، ۲۰۰۷، ص ۴۸۵)، بۆ ئه مه ش سوپاکه ی ریکه ستوو، سه رکرده کانی سوپا و چۆنیه تی ته کنیکی شه ری دیاری کردوو (ابن قتیبه، ۱۹۹۰، ج ۱، ص ۱۶۹). به هه مان شیوه ش خه وارجه کانیش خۆیان

بۆ شەڕ ئامادە کردوو، بە حوکمی ئەوێ خەوارجەکان پێشتر بە شێک بوون لە سوپاکەى خەلیفە عەلى، هەمان تەکنیکی شەری ئەوانیان بە کارهێناوه (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۲۱).

خەلیفە عەلى وەک ئەوێ هێشتا هیوای مابیت بە گەڕانەوێ بە شێک لە خەوارجەکان و شەرنەکردنێان کارێکی تری بە کارهێناوه، فەرمانی بە ئەبوئەیوبی ئەنصاری کردوو ئالایەك هەلبکات داوا لە خەوارجەکان بکات هەر کەسێکیان بێتە ژێر ئەم ئالایەوه پارێزراو دەبیت، هەر کەسێکیش شەره کە جێهێناییت و بگهڕیتەوه بۆ کوفە ئەویش هەر پارێزراو دەبیت، تەنیا شەهر لە گەل ئەوانە دەکەین هاوێلانێ ئیمەیان کوشتوو (ابن الجوزي، المنتظم، ۱۹۹۲، ج ۵، ص ۱۳۴). وەک سەرچاوهکان بۆمانیان گێراوه تەوه، ئەم بێرۆکەیه وایکردوو جیاوازی لە بۆچوون لەناو خەوارجەکان دروست بێت، تا ئەوێ کەسایەتیهکی دیاری نێو خەوارجەکان بە ناوی فەرۆهێ کوری ئەوێ ئامازەى بەوه کردوو، سوێند بەخوا من نازانم لەسەرچی شەهر لە گەل عەلى دەکەین، بۆیه بە باشی دەزانم لێرە پرۆم تا هەموو شتیکم بۆ روون و ئاشکرا دەبیت، بزانی بۆچی شەهری لە گەل بکەم، یا بۆ رێگەى راست بگهڕیتەوه و شوێنی بکەوم. ئەم قسانەى وایکردوو پێنج سەد کەس هاواریبوون، شوێنی شەره کەیان بە جێهێشتوو و رۆشتوون بۆ ناوچەیه ک بە ناوی بندنيجین ژمارهیه کى تریشیان گەراونەتەوه بۆ کوفە، ژمارهیه کیش رۆشتوونەتە ژێر ئالاکه و وازیان لە بەرهى شەهری خەوارجەکان هێناوه (البلاذري، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۱۴۶) وەک دەگێرنەوه ئەم سیاسەتەى خەلیفە وایکردوو ئەوانەى لە گەل عەبدوڵای کوری وەهێ راسی مانهوه نزیکهى هەزارو هەشت سەد کەس بوون (الطبري، ب.س، ج ۳، ص ۱۲۱). ئەمەش دلفراوانی خەلیفە و هەولدان بۆ شەرنەکردن لە گەل خەلکانیک ئەویان بە کافر زانیوو، شەهر و ئازاوهیان بۆ دروستکردوو، بە هۆی ئەمانهوه سوپاکەى رۆوبهرووی لاوازی و پەرتبوون بووه، تەنانەت داوای لە سوپاکەى کردوو، شەهر دەست پێمە کەن تاوه کو ئەوان شەهر دەست پێنە کەن (ابن الجوزي، المنتظم، ۱۹۹۲، ج ۵، ص ۱۳۴).

لە داوی ئەوه ورده ورده خەوارجەکان دەست پێشخەریان کردوو، بەرهو رووی سوپاکەى خەلیفە عەلى هێرشیان بردوو، خەلیفە عەلیش ئەسپسواره کانی لە ریزی پێشەوه ئامادە کردوو و تیرهاوێژەکانی خستۆتە بەردەمیان، بیاده کانی خستۆتە ریزی داووهوه (ابن کثیر، ۱۹۹۷، ج ۱، ص ۵۸۷-۵۸۸). خەوارجەکان بە دروشمی حوکم تەنیا بۆ خودا و برۆین بەرهو بەهەشت هێرشیان کردۆتە سەر ئەسپسواره کانی نێو سوپاکەى خەلیفە عەلى، ئەسپسواره کانیخ خۆیان کردوو بە دووشهوه بە شێک بۆلای راست و بە شێکیش بۆلای چەپ، بەم شێوهیه خەوارجەکان کەوتوونەتە بەردەم تیرهاوێژەکان (ابن الجوزي، منتظم، ۱۹۹۲، ج ۵، ص ۱۳۴). لە رێگەى ئەم پلانه جەنگیهوه له ماوهیه کى کورتدا زۆریه زۆری خەوارجەکان کوژراون (الطبري، ب.س، ج ۳، ص ۱۲۲)، جەنگه کەش لە رۆژی ۹ سەفەری سالی ۳۸ رۆبداوه (ابن کثیر، ۱۹۹۷، ج ۱، ص ۵۹۰).

دەبینین بە هۆی نابه‌رامبەری هێز و بوونی پلانیکی تۆکمەى سەریازی لەلایەن خەلیفە عەلیهوه، جەنگه کە ماوهیه کى کەمی خایاندوو، شەره کەش لە بەرژوهەندی خەلیفە عەلى کۆتایی پێهاتوو، بووه هۆی کوژرانی ژمارهیه کى زۆر له خەوارجەکان، وەک باس دەکریت چەند کەسێکی کەمیان لە شەره کەدا دەربازبوون (الطبري، ب.س، ج ۳، ص ۱۲۱-۱۲۲)، بەلام لەناو سوپاکەى خەلیفە عەلى وەک ئیبن ئەسیر ئامازەى پێکردوو تەنها حەوت کەس کوژراون (۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۲۳).

هەرۆک تەها حسین ئامازەى بەوه کردوو، لە داوی ئەم جەنگهوه خەلیفە عەلى وای بۆ چوو له شەهری خەوارجەکان تەواو بووه، بۆیه دەیویست سوپاکەى بۆ شەهری شام ئامادە بکات و بەرهو ئەوێ بە رپی بکات، بەلام بیری لهوه نه کردبوویهوه، زۆریه هەرە زۆری ئەوانەى له شەهری نه ههروان کوژرابوون خەلکی کوفه بوون، کەمیکیشیان خەلکی بەسره بوون، له زۆرینهى هۆزهکان کوژراوه بووه، زۆر بەشیان له خزماتی ئەوانه بوون له سوپای خەلیفە عەلیدا بوون، وەک عەددی کوری حاتەم له نه ههروان له گەل خەلیفە عەلى بووه، بەلام زهیدی کوری له ناو خەوارجەکان له شەره کە کوژراوه (ب.س، ج ۲، ص ۱۰۶)، بۆیه ئاسای بووه جارێکی تر خەوارجەکان خۆیان ریکبەخه نهوه و دەستبکە نهوه به جولانه وهیه کى نوێ بۆ دژایه تیکردنی خەلیفە عەلى، یه کەمین جولانه وهش له لایەن هۆزی ناجیه وه به سەرکردایه تی خەریتی کوری راشید بووه (البلاذري، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۱۷۷)، که له گەل (۳۰۰) سێسەد شوێنکەوتەى له شاری کوفه وه پیزه کانی ریکخستوو،

چونکه خهریت پښتر دژى كوشتارى خهوارجه كان له نههرهوان بووه، بۆيه ههر له دواى شهري نههرهوانهوه رۆشتۆته لاي خهليفه عهلى ئاماژهى بهوه كرددوه، ئيتير گۆتيايه لى فهريمانت ناييم و له پشتنهوه نووژناكهم و لیت جيادهبمهوه، چونكه به پيچهوانهى فهريمانى خودا تهحكيمت كردوه، دواى ئهم قسانه خهریت كوفه بهجندههليليت (ابن الجوزى، المنتظم، ۱۹۹۲، ج ۵، ص ۱۵۳-۱۵۴)، بۆ ئهوهى جولانهوه كهى خهریت فراوان نهبيت و كيشهى زياترى بۆ دروست نهبيت، خهليفه عهلى بريار دهيات سوپايه ك به سهركردايهتى مهعقله كورى قهيس بنيريت بۆ شهري خهریت و لايهنگراني (ابن الاثير، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۳۷)، خهریت له شاخى رامههورمز توانيويهتى ژماريهك له خهلكى ناوچه كه له دهورى خۆى كۆبكاتهوه، له ههمان شوين ههردولا رووبهروو بوونهتهوه (ابن كنير، ۱۹۹۷، ج ۱۰، ص ۶۶۷-۶۶۸)، ئهنجامى شهري كه خهریت شكستى خواردوه، ژماريه كيش له لايهنگراني كوژراون، بهلام خهریت خۆى و ئهوانهشى له گهلى مابوون ههلهاتوون، ئهمهش واى له مهعقله كردوه جارپيكي تر خۆى ريخستۆتهوه و دواى خهریت كهوتوه، لهم رووبهروو بوونهيهدا خهریت و ژماريه كى زور له لايهنگراني كوژراون، به كوژراني خهریت بزوتنهوه كهشى كۆتاي پنهاتوه (بروانه: ابن الاثير، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۳۸-۲۴۱).

بهلام به كوژراني خهریت جولانهوهى خهوارجه كان كۆتاي پينهاتوه، بهلكو خهليفه عهلى تا جولانهوهيه كيانى كۆتاي پنهيناوه، جولانهوهيه كى تريان سهريهلهدهدا. يهكيكى تر له جولانهوهكانى خهوارجه بزوتنهوه كهى هيلالى كورى عهلفه بووه، كه له گهلى دووسهده كس له ههنگراني بيروباوهري خهوارجه روويان كردۆته ناوچهى ماسبزان (البلاذرى، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۲۴۱)، بۆ ئهم جولانهوهش خهليفه عهلى جارپيكي تر مهعقله كورى قهيسى بۆ شهري ئهوان ناردوه، به هۆى زورى سوپاي مهعقله و كهى ژماره لايهنگراني هيلال، به زوى مهعقله بهسهرياندا سهركهوتوه (ابن الاثير، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۴۱-۲۴۲).

يهكيكى تر له بزوتنهوهكانى خهوارجه له دواى شهري نههرهوان بزوتنهوه كهى ئهبومريم بووه له سالى ۳۹ ك (ابن خياط، ۱۹۹۵، ص ۱۱۹)، ئهم شوپشهى خهوارجه له ناوچهى شارهزور برهوى سهندوه، زوريك له خهلكى ئهوه ناوچه شوپي كهوتبوون. له گيرانهوهيه كدا باس لهوه دهكرت ئهبومريم تهنها شهس عهري له گهلى دا بووه كه خۆى يهكيك بوو لهوان (البلاذرى، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۲۴۷-۲۴۸). ئهبو مريم كاتيك بريارى شهري له گهلى خهليفه عهلى داوه به نزيكهى چوار سهده سهريزهوه روويكردۆته كوفه (ن.م، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۲۴۸)، خهليفه عهلى نوينهري بۆلای ناردوه و داواى ليكردوه ريز له بهيعهته كهى خۆى بگريت و بگهريتهوه بۆ كوفه، بهلام ئهبو مريم رازى نهبووه (ابن الاثير، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۴۲). له ئهنجامى سووربوونى ئهبو مريم بۆ شهركردن، شهر له نيوان ههردولادا روويداوه، له سهرهتاي شهري كهدا ئهبو مريم هيرشى كردۆته سهر سوپاي خهليفه عهلى بهسهركردايهتى شورهي كورى هانى، له سهرهتاي شهري كهدا ئهبومريمه توانيويهتى بهسهري شورهيدا سهريكهويت، ئهمه له كاتيكدا بووه شورهيح (۷۰۰) حهوت سهده سوارى له گهلىدا بووه (البلاذرى، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۲۴۸)، بۆيه خهليفه عهلى ناچار بووه خۆى بروات بۆ شهري ئهبو مريمه پاش شهر و پيكدادان ئهبو مريمه و هاوريكاني كوژراون (ابن الاثير، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۴۲).

باسى سييهم: كوژراني عهلى كورى ئهبوتاييب به دهستى خهوارجه كان

لهو ساتهوه خهليفه عهلى رووبهرووى ئهوه تهنگ و چهلهمهيه له رووبهروو بوونهوهى نهيارهكانى بۆتهوه، له گهلى نارهحهتى بارودۆخه كهدا، ههوليداوه لايهنگراني بۆ چوون بهرهو شام ئاماده بكات، بۆتهوهى بهريهري هيرش و بهلامارهكانى موعاويه بۆ ناوچهكانى ژير دهسهلاتى له عيراق و حيجاز و يهمهن بداتهوه، له ههمانكاتدا له ههولتي بهردهوامدا بووه له گهلى خهوارجه بۆ گيرانهوهيان، ئهمهش له ريگهسى سياسي نهرم و نياني، كهچى خهوارجه بهردهوام له دهرفهت گهراون بۆ ئهوهى دژى خهليفه عهلى بوهستنهوه (طه حسين، ب.س، ج ۲، ص ۱۶۶).

له راستيدا خهليفه عهلى به تهواوى لهو بارودۆخه بيتزار بووه، كه رووبهرووى بووبويهوه، ههر بۆيه ههنديك له ميژوونوسان دهگيرنهوه خهليفه عهلى بهردهوام وتويهتى: بۆ بهدبهخترين كهسى ئيوه نايهت دهستى بۆ سهر و پيشى بردوه، ئهمه بهمه سوريكات و اتا ريشم به خوئي سهرم سور بكات (ابن الاثير، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۵۴).

خهوارجه كان كاتيك سهردانی مالی خودایان بۆ چه جکردن کردوو، جیاوازی حاجیه کانی خهلیفه عهلی و موعاویه یان بینوو، کهسیان له پشتی ئهوه کهی تریان نوێژ ناکات، ئه مهش له هیچ یه ک له سهردهمه کاندای بوونی نه بووه، بۆیه له زۆر شوین که وتوو نه ته پیلاندانان دژی ههردوو به ره که (ابن قتیبه، ۱۹۹۰، ج ۱، ص ۱۷۹-۱۸۰)، بۆ ئه مه سی کهس له خهوارجه کان له شاری مه ککه کۆبوونه ته وه و پهیمانان داوه، که ئه بێت عهلی کوری ئه بوتالیب خهلیفه ی موسلمانان و موعاویه ی کوری ئه بسوفیان والی شام و عهمری کوری عاص والی میسر بکوژن (ابی الفداء، ب.س، ج ۱، ص ۱۸۰). ئه وانیش عه بدولر حمانی کوری مولجم و بورکی کوری عه بدولر و عه مری کوری به کر بوون (ابی الفرج الاصفهانی، ۱۳۷۴، ص ۴۴)، هه رسیکیان رینگه وتوون به وه ی عه بدولر حمان عه لی کوری ئه بوتالیب بکوژیت، بورک موعاویه و عه مری کوری به کریش عه مری کوری عاص بکوژیت (المسعودی، ۱۹۸۸، ج ۲، ص ۲۶۸).

ههروه ک ئیبن ئه سیر ئاماژه ی پیکردوو ئه وان سه باره ت به چاره نووسی خه نک گفتوگۆیان کردوو و ئاماژه یان به خراپی فه رمانه واکانی خۆیانداوه، کوشتنی نه هره وانیان که وتوته وه بیران، ئاماژه یان به وه کردوو، دوا ی ئه وان چ سوودیک له م ژیا نه هیه، باشتره گیانی خۆمان بۆ خودا به خت بکه یین و سه رکرده ده رچوو ه کان بکوژین، بۆیه سویتدیان خواردوو و پهیمانان به ستوو ه هیچ کامیان ده ست له که سه ئاماژه پیدراوه کان هه لئه گریت و نه گه ریته وه تا ده یکوژیت یان له م رینگه دا ده کوژیت (۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۵۵). بۆ ئه نجامدانی کاره که یان رۆژی حه فده ی ره مه زانی سالی ۴۰ کۆچیان دیاری کردوو (ابی الفداء، ب.س، مج ۱، ص ۱۸۰)

عه بدولر حمانی کوری ملجم چوو ه بۆ کوفه، رۆژیک له نا و بنه ماله ی تیمولر باب دانیشتوو ه باسی جهنگی نه هره وانیان کردوو، که چییان به سه رهاتوو، له م کاته دا ژنیک له م خیله که ناوی قتای کچی شجنه بووه باوک و برا که ی له جهنگی نه هره واندا کۆر با بوون ده رکه وتوو، که ژنیک ی جوان بووه، کاتیک عه بدولر حمان بینویه تی دلی لێ چوو، داوا ی لیکردوو ه شوی پێبکات، ئه ویش سی مه رچی بۆ دانا وه که شوی پێبکات، ئه وانیش سی هه زار دره م و کرینی کاره که ریک و کوشتنی عه لی کوری ئه بوتالیب بووه، عه بدولر حمان وتوو یه تی داوا کاریه کانت جیبه جی ده کم، ئه م رووداو ه عه بدولر حمانی زیاتر هاندا وه له سه ر جیبه جیکردنی کاره که ی، بۆیه ئه وه ی بۆ قتام باس کردوو ئه و بۆ کوشتنی عه لی هاتوته کوفه، بۆیه ژنه که رازی بووه شوی پێبکات، به لأم به رده وام ئه وه ی پیرا گه یاندوو ه ده بێت عه لی بکوژیت (ابی الفرج الاصفهانی، ۱۳۷۴، ص ۴۵-۴۶). دواتر قتام نار دووه یه به دوا ی پیاوئیک له هۆزه که ی به ناوی وه ردان که له و باره یه وه گفتوگۆی له گه ل کردوو که بێته هاوه لی عه بدولر حمان بۆ ئه و کاره، پیاوه که ش به مه رازی بووه (ابن کثیر، ۱۹۹۷، ج ۱، ص ۱۳).

پاشان عه بدولر حمان توانیوه تی برۆا به پیاوئیک دیکه ی خه وارچ بکات و به لای خۆیدا رای بکیشیت که ناوی شه بیی کوری نه جد بووه، له گه لیدا به شداری کوشتنی خه لیفه عه لی بکات، به مهش سی کهس بۆ کوشتنی خه لیفه عه لی ریکه وتوون (ابی الفداء، ب.س، مج ۱، ص ۱۸۰). له به ره به یان و له کاتی رۆشتنی خه لیفه عه لی بۆ نوێژی به یانی کاره که ئه نجام ده ن، بۆیه له کاتی دیاریکراودا رۆیشتوو نه ته ئه و جیگه یه یی که ویستویانه کاره که ی تیدا جیبه جیکه ن، ئه ویش گرتنی ئه و سه ره رینگه بووه که خه لیفه عه لی پیدای به یانان هاتوو چۆی مزگه وتی کردوو، هه ر که خه لیفه عه لی ده رکه وتوو ه شه بیب په لاماری داوه و شمشیریک بۆ هینا وه ته وه، به لأم به ری نه که وتوو، عه بدولر حمانیش له دوا وه به خه نجه ر لیددا وه (الطبری، ب.س، ج ۳، ص ۱۵۶).

خه لکی له م پێشهاته ناگاداربۆته وه و گه یشتوون به شوینی رووداو ه که، توانیوانه عه بدولر حمان ده ستگیریکه ن، شه بیب و وه ردانیش رایان کردوو. خه لیفه عه لی به سه ختی پیکراوه، به لأم توانای قسه کردنی هه بووه، بۆیه ئاماژه ی به وه کردوو، ناگاداری ئه م پیاوه بن له ده ستتان هه لئه یه ت، به یینه لام، دوا ی هینانی بۆلای، خه لیفه عه لی پێی وتوو، چی وای لیکردی ئه م کاره بکه ییت؟ له وه لأمدا عه بدولر حمان وتوو یه تی چل رۆژه شمشیره که م تیز ده کم و له خوا ده پارامه وه خراپترین دروست کراوه کانی به م شمشیره بکوژیت، خه لیفه عه لیش پێی وتوو: که واته خۆت به وه ده کوژیت، چونکه خۆت خراپترین دروستکراوی خودایت (ابن کثیر، ۱۹۹۷، ج ۱، ص ۱۴-۱۵)، پاشان خه لیفه عه لی ئاماژه ی به وه کردوو، ئه گه ر مر دم بیکوژن به هه مان ئه و شیوه یه یی منی کوشت، ئه گه ر زیندوو مامه وه، زیندانی بکه ن تا بزائم چی له گه ل بکریت، ئه ی بنه ماله ی عه بدولموته لیب ناگادارین ته نیا بکوژه که م له جیاتی من بکوژن، هیچ کات ئه شکه نجه ی مه ده ن

یان لوت و گوپی مه برن، چونکه له پیغه مبهرم بیستووو گوتوو یه تی: له برینی ئەندامه کان خۆتان به دوور بگرن (ابن الاثیر، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۲۵۸-۲۵۷).

خه لیفه عه لی سێ رۆژ به برینداری ماوه ته وه له به یانی رۆژی هه یینی تا شهوی یه ک شه مه ی ۱۹ ی رهمه زانی سالی (۴۰ ک) کۆچی دوا ی کردوو (ابن قتیبه، ۱۹۹۰، ج ۱، ص ۱۸۱).

له کاتی برینداریدا هاوه لانی خه لیفه عه لی به عه لیان راگه یاندوو، ئەگه ر تۆ به جێمان به ییت له گه ل حه سه ن به یعه ت بکه یین؟ عه لی وتوو یه تی: نه فه رمانی ئەو کاره تان پێ ده که م نه ده بمه ریگر له به رده متان (ابن کثیر، ۱۹۹۷، ج ۱، ص ۱۵).

سه باره ت به دوو هاو پێ و هاو بیره کانی تری عه بدولره حمانی کوری مولجم که بۆ کوشتنی موعاویه و عه مروی کوری عاص خۆیان ئاماده کردبوو، بورکی کوری عه بدولا له نوێژی به یانیدا رۆشتوو بۆ موعاویه و توانی به شمشیریک لیبدا ت، له به رته وه ی برینه که ی سووک بوو نه ی کوشتوو، چاره سه ریان بۆ کردوو (ابی الفرج الاصفهانی ۱۳۷۴، ص ۴۴)، عه مرو کوری به کریش که بۆ کوشتنی عه مروی کوری عاص رۆشتوو له به رته وه ی عه مرو نه خۆش بوو، بۆیه نه رۆشتوو بۆ مرگه وت، له جیاتی ئەو خاریجه ی کوری ئەبێ حه بیب نوێژی به یانی بۆ خه لک کردوو، له کاتی نوێژدا عه مرو لیبداوه و کوشتوو یه تی، عه مرو پێی وابوو ئەوه ی لیبداوه عه مروی کوری عاصه، بۆیه هاواری کردوو و به خه لکی وتوو: رزگارم کردن له ده ست عه مروی کوری عاص، ئەوانیش وتیانه ئەوه ی کوشتن خاریجه بوو نه ک عه مرو، ئەویش وتوو یه تی: من عه مروم ویست، به لام خودا خاریجه ی ویست (البلاذری، ۱۹۹۶، ج ۳، ص ۲۵۲).

دوا ی ئەوه ی عه لی کوری ئەبو تالیب له رۆژی یه ک شه مه ی نۆزده ی رهمه زانی سالی ۴۰ ک کۆچیدا وه فاتی کردوو، هاوه لانی خه لیفه عه لی به یعه تیان به حه سه نی کوری عه لی وه ک جینشین داوه، وه ک پینستر ئاماژه مان پیداو خه لیفه عه لی ئاماده نه بووه که س له جیگه ی خۆی دابنیت، به لکو ئەم کاره ی بۆ هاوه لانی جیه یشتوو، بۆ ئەمه قه یسی کوری سه عدی کوری عباده که یه کیک بووه له سه رکرده دیاره کانی سوپای خه لیفه عه لی، هاوووه بۆ لای حه سه ن و پێی وتوو ده ستت بینه با له سه ر کتای خودا و سوننه تی پیغه مبه ره که ی به یعه ت پیدم (ابن الجوزی، المنتظم، ۱۹۹۲، ج ۵، ص ۱۶۵-۱۶۶).

ئەنجام

سه ر ئەنجامی ئەم توێژینه وه گه یشتینه ئەم خالانه ی لای خواره وه:

۱. خه وارجه کان ئەو کۆمه له یه بوون که له دوا ی جه نگی سه ففه یین که له نیوان عه لی کوری ئەبو تالیب خه لیفه ی موسلمانان و موعاویه ی کوری ئەبو سو فیانی والی شام روویداوه، له سوپاکه ی خه لیفه عه لی جیا بوونه ته وه، که به ریکه وتنی ته حکیم رازی نه بوون، بۆیه دروشمی لا حُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ یان به رزکردۆته وه، پێیان وابوو ده بێت شه ر به رده وام بێت تا خودا لایه ک به سه ر لاکه ی تر سه ر ده خات. خه وارجه کان به چه ند نازناوێک ناسراون له وانه: خه وارج، شرآت، مارقه، حروریه، محکمه، که هه ر یه ک له م نازناوانه ش تایبه ت بووه به رووداوێک یان ئایه تیک یان حه دیسیک یان شوئینیک یان دروشمیک، هه ندیک له و نازناوانه خۆیان له خۆیان ناوه، هه ندیکیان لایه نگرانی خه لیفه عه لی لێیان ناون.

۲. سه باره ت به ده رکه وتنی خه وارجه کان بیروبوو چوونی جیاواز هه یه، هه ندیک پێیان وایه سه ره له دانی خه وارجه کان ده گه رپه ته وه بۆ سه رده می پیغه مبه ر (د.خ) بۆ ئەمه ش ئەو پیاوه به به لگه ده هیننه وه که ناوی زولخویزه ی ته میمی بووه له کاتی دابه شکردنی ده ستکه وتیک پێی وابوو که پیغه مبه ر (د.خ) دادپه ره ری له دابه شکردنی به کار نا هینیت، بۆیه به پیغه مبه ری وتوو ئەه ی پیغه مبه ر دادپه ره ری به کار به یینه. رووبه رووی پیغه مبه ر (د.خ) وه ستاوه ته وه، به لام ئەمه نا کرپه ته به لگه ی ئەوه ی که خه وارجه کان له و سه رده مه وه هه بوون، چونکه ئەگه ر ئەمه روویدا بێت له سنوری تاکه که سی بووه، نه چۆته چوارچێوه یه کی فراوانه وه و لایه نگری هه بێت. ئەوه هه یه پیغه مبه ر (د.خ) باسی له وه

کردوووه که له پشتی ئەم پیاووه کۆمهڵیک کەس دروست دەبن وەك چۆن تیر لە کەوان دەر دەچیت ناوا لە ئیسلام دەر دەچن. هەندیک تر پێیان وایه ئەوانه‌ی خەلیفه عوسمانیان شەهیدکردوووه خەوارجه کان بوون. بەلام ناتوانین بەمانەش بڵین خەوارجه کان، چونکه تا ئەوکاته هیچ گروپیک نەبووه رابەراییه‌تی ئەوانه بکات یان گروپیک نەبووه به ناوی خەوارج، بەلکو ئەوانه‌ی عوسمانیان شەهیدکردوووه موسلمانانی ناوچه جیاوازه‌کانی ژێر دەسه‌لاتی خەلافهت بوون، که به‌هۆی خراپی والییه‌کانه‌وه ناره‌زاییان دەربربووه. سەر ئەنجامی ناره‌زاییه‌کان به‌هۆیه‌وه خەلیفه عوسمان شەهیدکراوه.

دەکریت بڵین زۆریه‌ی زۆری ئەوانه‌ی دەستیان لە شەهیدکردنی خەلیفه عوسماندا هەبووه، دواتر بوون به‌ شیکێ سەرەکی له خەوارجه کان نەك وەك ئەوه‌ی خەوارجه کان به‌ شیوه‌ی گروپیک له‌و سەر ده‌مه‌دا هەبوون. هەندیک تر پێیان وایه خەوارجه کان له‌ دوا‌ی شەری سه‌فیه‌ینه‌وه سەریان هەڵداوه که به‌ ئاگر به‌ستی نیوان خەلیفه‌ عەلی و موعاویه‌ رازی نەبوون، بۆیه له‌ سوپاکه‌ی عەلی جیا بوونه‌وه. له‌ راستیدا ئەوه‌ی واره‌ بۆچوونی سێیه‌میانه که خەوارجه کان له‌ دوا‌ی شەری سه‌فیه‌ینه‌وه وەکو گروپیک سەر به‌خۆ دەرکه‌وتوون.

۳. دیاره‌ چەند هۆکاریک هەبووه بۆ دەرکه‌وتنی ئەم گروپه‌ له‌ ناو موسلماناندا له‌ وانه، هەر له‌ دوا‌ی وه‌فاتی پێغه‌مبەر وه (د.خ) جیاوازی له‌ نیوان موسلمانان هاتۆته‌ کایه‌وه له‌ سەر مه‌سه‌له‌ی جێنشینی و وه‌رگرتنی ده‌سه‌لات مملاتی دروست بووه، ئەم مملاتییه‌ش به‌ رووداوی سه‌قیفه‌ ده‌ستی پێکردوووه، پاشانیش کوژرانی خەلیفه عوسمانی کوری عەفانی خەلیفه‌ی سێیه‌می موسلمانان به‌ ده‌ستی خودی موسلمانان، که ئەمه‌ش یه‌که‌مین خەلیفه بووه که به‌ ده‌ستی موسلمانان بکوژریت. دواتریش به‌هۆیه‌وه شەری جه‌مه‌ل و سه‌فیه‌ین روویانداوه. ئەمانه هەموو هۆکار بوون بۆ دەرکه‌وتنی خەوارج و جیا بوونه‌وه‌یان له‌ کۆمه‌لی موسلمانان.

۴. کاتیک خەوارجه کان جیا بوونه‌ته‌وه هەموویان سەرته‌تا یه‌ك گروپ بوون، به‌لام دوا‌ی رویشتی عەبدو‌لای عەباس بۆ ناویان و هێنانه‌وه‌ی به‌ شیکیان بۆ ناو موسلمانان، جیاوازی له‌ نیوانیان دروست بووه، ورده ورده بوون به‌ چەند گروپیک جیاواز جیاواز له‌ وانه حروریه‌، ئەزاریقه، نجدات، سه‌فاریه، ئەبازیه، به‌یه‌سه‌یه، هتد... زۆریه‌ی ئەم گروپانه به‌ ناوی سەرکرده‌ کایه‌نه‌وه ناونراون، هەریه‌ك له‌م گروپانه‌ش کۆمه‌لیک بیروباوه‌ری دژ به‌ یه‌کیان هەبووه.

۵. جیا بوونه‌وه‌ی خەوارجه کان له‌ خەلیفه‌ عەلی کاریگه‌ریه‌کی خراپی له‌ سەر سوپاکه‌ی هەبووه، به‌هۆی ئەوانه‌وه ده‌سه‌لاته‌که‌ی لاوازیووه، چونکه له‌ لایه‌ك خەلیفه‌ عەلی به‌ هۆی جیا بوونه‌وه‌ی ئەمانه‌وه به‌ شیک له‌ سوپاکه‌ی له‌ ده‌ستداوه، له‌ لایه‌کی تره‌وه زۆرجار ئەمانه خراپه‌ کاریان به‌رامبه‌ر لایه‌نگرانی خەلیفه‌ عەلی کردوووه، هەر وه‌ها به‌رده‌وام له‌ کۆروکو بوونه‌وه‌کاندا هێرشیان کردۆته‌ سەر خەلیفه‌ عەلی. سه‌ریاری ئەمانه به‌ هۆی ئەوه‌ی زۆرجار خەلیفه‌ عەلی به‌ ئاژاوه‌کانی خەوارجه‌کانه‌وه خه‌ریک بووه، موعاویه‌ ئەم هه‌له‌ی قۆستۆته‌وه و هێرشی کردۆته‌ سەر ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی خەلیفه‌ عەلی و داگیرى کردوووه، وەك ئەوه‌ی ده‌ستی به‌ سەر میسر دا گرتوووه.

۶. کاتیک خەلیفه‌ عەلی سوپا به‌کی ناماده‌ کردوووه و ویستوو یه‌تی بروت بۆ شەری شام که‌چی نه‌یتوانی ئەم کاره‌ ئەنجام بدات، به‌هۆی کاره‌ ئاژاوه‌ گێریه‌یه‌کانی خەوارج، بۆیه ئەو سوپا به‌ی ناماده‌ی کردوووه بۆ شەری شام به‌کان ئاراسته‌ی نه‌هه‌روانی بۆ شەری خەوارجه‌کان کردوووه. سه‌رئەنجام خەلیفه‌ عەلی له‌ جه‌نگه‌ که‌دا به‌سه‌ر خەوارجه‌کاندا سه‌رکه‌وتوووه، هەموو ئەو خەوارجه‌نه‌ی له‌ به‌ره‌کانی شەری ماونه‌ته‌وه کوژران، جگه له‌ وانه‌ی له‌ جه‌نگه‌ که‌ هه‌له‌توون. دواتر به‌هۆی ئەم کوشتاره‌وه زۆریک له‌ وانه‌ی بیروباوه‌ری خەوارجیان هەبووه یان له‌ دله‌وه لایه‌نگری خەوارجه‌کان بوون، به‌لام خەلیفه‌ عەلیان به‌جێ نه‌هێشتوووه، هەر له‌ کوفه‌ و به‌سه‌ر ماونه‌ته‌وه و ده‌ستیان کردوووه به‌ شۆرش و راپه‌رین دژی کوشتاری خەوارجه‌کان، هەربۆیه هەندیک پێیان وایه خەوارج وەك ماریک و ابووه که له‌و جه‌نگه‌دا پێکرا، به‌لام نه‌ کوژرا.

٧. خهوارجه كان هه ميشه بيرين له وه كردوته وه تۆله ي جهنگي نه رهه وان بكنه وه، بۆئهمه ش هه ميشه پيلانيان دارشتوه. له لايه كي تره وه خهوارجه كان كاتيگ رۆشتون بۆ جه ج بينويانه لايه نگراني خهليفه عه لي به جيا رپوره سمى جه ج ده كهن، لايه نگراني موعاويه ش به جيا، ئه مه واى له خهوارجه كان كردوه پيلان بۆ كوشتنى عه لي و موعاويه و عه مروى كورى عاص دابريژن، چونكه پييان وابووه به كوژراني ئه م سى كه سه كوژتايي به و ناژاويه ديت كه موسلمانان تووشى بوون، هه ر بۆيه سى كه سيان خويان بۆ ئه نجامداني ئه م كاره ئاماده كردوه، ئه وانيش عه بدولره حماني كورى ملجم و به ركي كورى عه بدولاي ته ميمي و عه مروى كورى به كرى ته ميمي بوون. سه رته نجام پيلانه كه ي به رك و عه مرو سه ري نه گرتوه، به لام عه بدولره حمان تواني خهليفه عه لي بكوژيت. به كوژراني خهليفه عه لي لايه نگراني عه لي سه نه ي كورى عه لپيان بۆ خهليفه هه لپژاردوه.

ليستی سه رچاوه كان

*قورئاني پيرۆز

أ_ سه رچاوه كان به زماني عه ربه ي

- ١_ ابن ابي حديد، ٢٠٠٧، شرح نهج البلاغه، ط ١، دار التاب العربي، بغداد. (ت ٦٥٦ هـ)
- ٢_ ابن الاثير، ابي الحسن على، ١٩٨٧، الكامل في التاريخ، ب. ط، دار كتب العلمية، بيروت. (ت ٦٣٠ هـ)
- ٣_ ابن الجوزي: لآبي الفرج عبدالرحمن، ٢٠٠٦، تلبس ابليس، ب. ط، دار الوطن للنشر. (ت ٥٩٧ هـ)
- ٤_ ابن الجوزي، لآبي الفرج عبدالرحمن، ١٩٩٢، المنتظم في تاريخ الملوك والامم، ط ١، دار كتب العلمية، بيروت. (ت ٥٩٧ هـ)
- ٥_ ابن الخياط: ابي عمرو، ١٩٩٥، تاريخ خليفة بن خياط، ط ١، دار كتب العلمية، بيروت. (ت ٢٤٠ هـ)
- ٦_ ابن العديم: كمال الدين، ١٩٩٦، زبدة الحلب من تاريخ حلب، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت. (ت ٦٦٠ هـ)
- ٧_ ابن القتيبة، ابي محمد عبدالله، ١٩٩٠، الامامة والسياسة المعروف بتأريخ الخلفاء، ط ١، دار الاضواء، بيروت. (ت ٢٧٦ هـ)
- ٨_ ابن شاکر الكتبي، محمد، ١٩٨٠، عيون التواريخ، ب. ط، مكتبة النهضة، القاهرة. (ت ٧٦٤ هـ)
- ٩_ ابن دحية الكلبي، لآبي الخطاب عمر، ١٩٩٨، أعلام النصر المبين في المفاضل بين أهل صفين، ط ١، دار الغرب الاسلامي، بيروت. (ت ٦٣٣ هـ)
- ١٠_ ابن طقطقا: محمد، ب. س، الفخرى في الاداب السلطانية و الدول الاسلامية، ب. ط، دار الصادر، بيروت. (ت ٧٠٩ هـ)
- ١١_ ابن كثير، عماد الدين، ١٩٩٧، البداية والنهاية، ط ١، دار هجر، ب. م. (ت ٧٧٤ هـ)
- ١٢_ ابن مزاحم، لنصر، ١٩٩٠، وقعة صفين، ب. ط، دار الجيل، بيروت. (ت ٢١٢ هـ)
- ١٣_ ابي الفداء، ب. س، المختصر في اخبار البشر (تاريخ ابي الفداء)، ب. ط، مكتبة المتنبي، القاهرة. (ت ٧٣٢ هـ)
- ١٤_ الاصفهاني، ابي فرج، ١٣٧٤، مقاتل الطالبين، ط ٢، انتشارات الشريف الرضي. (ت ٣٥٦ هـ)
- ١٥_ البغدادي، عبدالقاهر، ٢٠٠٨، الفرق بين الفرق، ط ٤، دار الفكر، بيروت، لبنان. (ت ٤٢٩ هـ)
- ١٦_ البلاذري، احمد، ١٩٩٦، انساب و الاشراف، ط ١، دار الفكر، بيروت.
- ١٧_ الدينوري، احمد، ب. س، الاخبار الطوال، ب. ط، الاسكندرية. (ت ٢٨٢ هـ)
- ١٨_ السيوطي: جلال الدين، ٢٠٠٣، تاريخ الخلفاء، ط ١، دار ابن حزم، بيروت. (ت ٩١١ هـ)
- ١٩_ الشهرستاني، لآبي فتح محمد، ١٩٩٣، الملل و النحل، ط ٣، دار المعرفة، بيروت.
- ٢٠_ الطبري، ابي جعفر محمد، ب. س، تاريخ الطبري الامم و الملوك، ب. ط، دار كتب العلمية، بيروت. (ت ٣١٠ هـ)
- ٢١_ القلقشندي، احمد، ب. س، مآثر الانافة في معالم الخلافة، ب. ط، عالم كتب، بيروت. (ت ٨٢١ هـ)
- ٢١_ المسعودي، على الحسن، ١٩٨٨، مروج الذهب معادن الجوهر، ط ١، دمشق. (ت ٣٤٦ هـ)
- ٢٣_ المظفري، شهاب الدين، ١٩٨٩، تاريخ المظفري، ب. ط، دار الثقافة للنشر و التوزيع، القاهرة. (ت ٦٤٢ هـ)

- ٢٤_ المقدسي، للمطهر، ب.س، كتاب البدء و التاريخ، ب.ط، المكتبة الثقافية الدينية، ب.م. (ت ٣٥٥ هـ)
 ٢٥_ النوبختي، للحسن، ١٩٩٢، فرقة الشيعة، ط١، القاهرة. (د. ت)
 ٢٦_ اليعقوبي، احمد، ٢٠١٠، تاريخ اليعقوبي، ط١، بيروت. (ت ٢٩٢ هـ)

ب_ ژندهره كان به زماني عهده بي

- ٢٧_ البجاوي، علي، ابوفضل، محمد، ١٩٨٨، أيام العرب في الاسلام، ط١، دار الجيل، بيروت.
 ٢٨_ حسين، طه، ب.س، الفتنة الكبرى، علي و بنوة، ط١٣، دار المعارف، القاهرة.
 ٢٩_ الشامي، احمد، ابونصر، محمد، ٢٠٠٧، الحضارة الاسلامية انتشارها و تأثيرها في الحضارة الاوروبية، ب.ط، ب.م.
 ٣٠_ العشماوي، محمد، ١٩٩٢، الخلافة الاسلامية، ط٢، سينا نشر، القاهرة.
 ٣١_ عمارة، محمد، ٢٠٠٤، الاسلام و الحرب الدينية، ط١، مكتبة الشروق الدولية، القاهرة.
 ٣٢_ العمري، أكرم ضياء، ٢٠٠٧، عصر الخلافة الراشدة، ب.ط، مكتبة العبيكان.
 ٣٣_ كحيله، عباده، ب.س، العقد الثمين في تاريخ المسلمين، ط١، دار الكتاب الحديث، الكويت.
 ٣٤_ المحيدين، عطا، ٢٠٠٧، حركات الخوارج في بلاد الكورد و ماجاورها، ط١، سليمان.
 ٣٥_ المودودي، ابوالاعلى، ١٩٧٨، الخلافة و الملك، ط١، دار القلم، كويت.
 ٣٦_ الوردي، علي، ١٩٩٤، مهزلة العقل البشري، ط٢، دار كوفان للنشر، بيروت.
 ٣٧_ ياسين، باقر، ١٩٩٩، تاريخ العنف الدموي في العراق، ط١، دار الكنوز الادبية، بيروت.

ج_ ژندهره كان به زماني كوردي

- ٣٨_ أمين، نهبز، ٢٠٠٢، دهولتي ته مەوی و كهسايه تي خهليفه كاني له ديد و بۆچوني هه ندي له رۆژه لات ناساندا، چ١، سليمان.
 ٣٩_ أنور، كه يوان، ٢٠٠٩، ميژووي ئاينه كان، چ١، كتيبخانه ي ته نديشه، سليمان.
 ٤٠_ جلالی، مصلح، ١٩٨٧، شۆراته كان، ب.چ، دار الحریه، بغداد.
 ٤١_ کرمانج، شیرکۆ، ٢٠٠٥، به سياسي كردني ئيسلام، چ.نييه، سليمان.
 ٤٢_ گهزنه بي، محمد، ٢٠٠٤، دهستوري حوکمراني له فقهی ئيسلاميدا، چ١، چاپخانه ي روشنيير، ههولير.
 ٤٣_ مصري، فوناد، ٢٠٠٥، ييري ئوسوني ئيسلامي، چ٢، سليمان.

د_ نامه كان

- ٤٤_ سبحان، أسو، ٢٠١٧، كاريگهري سيسته مي خيلايه تي له سه ر ملاملاني دهسه لات له ميژووي ئيسلامدا (١-١٣٢ك / ٦٢٢-٧٤٩ز) نامه ي ماسته ربلاونه كراوه، كۆليجي زانسته مرؤفايه تديه كان، ز.سليمانی، سليمان.

ه_ گوڤاره كان

- ٤٥_ حاجی، زريان، ٢٠٠٧، بنه ما سه ره كيه كاني فيكري خه وارج، ژ(٥)، گوڤاري رينساس، ٣٣_ ٤١.
 ٤٦_ كانبي، صلاح، سبحان، أسو، ٢٠١٩، كاريگهري خيئل له سه ر دهسه لات له سه رده مي خهليفه عه لي كوري ته بوتاليب (٣٥-٤٤ك / ٦٥٦-٦٦٦ز) (جهنگي جه مه ل_ جهنگي سه ففه ين) به نمونه، خول(٦)، ژ(٣)، گوڤاري ز. گه رميان، ٦٣_ ٨٢.